

Ghid de bune practici pentru transportul Păsărilor

COMISIA EUROPEANĂ

Direcția-Generală pentru Sănătate și Siguranță Alimentară
Direcția G —Managementul de Criză în Alimente, Animale și Plante
Unitatea G.2 — Sănătatea și Bunăstarea Animală

Contact: Denis Simonin

E-mail: SANTE-CONSULT-G2@ec.europa.eu

Ghid de bune practici pentru transportul Păsărilor

Direcția – Generală pentru Sănătate și Siguranță Alimentară

Cadrul Financiar Comun pentru gestionarea cheltuielilor din zona lanțului alimentar

***EUROPE DIRECT este un serviciu pentru a vă ajuta să găsiți răspunsuri
la întrebările dumneavoastră despre Uniunea Europeană***

Număr gratuit (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Informația oferită este gratuită, precum și majoritatea apelurilor (dar unii operatori, boxe telefonice sau hoteluri pot să vă taxeze)

AVIZ LEGAL

Acest document a fost pregătit pentru Comisia Europeană, însă reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor conținute în acestea.

Mai multe informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe Internet (<http://www.europa.eu>).

Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018

PDF ISBN:978-92-79-87147-4

doi: 10.2875/32706

EW-BI-18-004-RO-N

© European Union, 2018

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei.

Mulțumiri

Corespondență

Orice corespondență referitoare la acest proiect trebuie să fie trimisă prin e-mail la: hans.spolder@wur.nl

Citare

Vă rugăm să faceți referire la acest document astfel: Consorțiul Proiectului Ghiduri pentru Transportul Animalelor (2017). "Ghidul bunelor practici pentru transportul păsărilor"

Cuprins

0. INTRODUCERE	8
0.1 ABORDARE ȘI MULȚUMIRI	8
0.2 Scopul acestui ghid.....	11
0.3 Principalele zone cheie pentru bunăstarea animală în timpul transportului păsărilor	12
0.4 Măsurători pe animal	12
0.5 Structura ghidului.....	13
0.6 Lista de definiții.....	14
1. PROBLEME ADMINISTRATIVE	16
1.1 Introducere	16
1.2 Administrație	17
1.3 COMPETENȚĂ ȘI FORMARE	17
1.4 RESPONSABILITĂȚI.....	18
2. PLANIFICAREA ȘI PREGĂTIREA CĂLĂTORIEI	21
2.1 Introducere	21
2.2 Planificarea călătoriei	21
2.2.1 Durata călătoriei.....	22
2.2.2 Planurile de urgență.....	23
2.3 Mijloacele de transport.....	26
2.3.1 Proiectarea și mentenanța vehiculului	27
2.3.2 Alocarea de spațiu în vehicul.....	29
2.4 Pregătiri legate de animal.....	30
2.4.1 Pregătirea animalelor pentru călătorie	30
2.4.2 Aptitudinea animalului pentru călătorie	31
3. MANIPULAREA ȘI ÎNCĂRCAREA ANIMALELOR	32
3.1 Introducere	32
3.2 Facilitățile de încărcare.....	32
3.3 Manipularea animalelor în timpul încărcării	33
4. CĂLĂTORIA.....	37
4.1 Introducere	37
4.2 Conducerea	38
4.3 Apa, furajul și timpul de odihnă.....	38
4.4 Urgențele	39
5. DESCĂRCAREA ANIMALELOR.....	41
5.1 Introducere	41
5.2 Organizarea zonei de descărcare	41
5.3 Îngrijirea animalelor după descărcare	42
5.4 Biosecuritatea, curățarea și dezinfecția	43
REFERINȚE	44

0. INTRODUCERE

Din 1991, UE a furnizat un cadru juridic comun privind transportul animalelor care a fost adus la zi de către [Regulamentul \(CE\) 1/2005](#) privind protecția animalelor în timpul transportului, denumit în continuare "**Regulamentul**". A intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007 și vizează asigurarea unor condiții echitabile pentru operatori, asigurând în același timp o protecție suficientă pentru animalele transportate. Conținutul și impactul regulamentului au făcut obiectul unui aviz științific din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară ([EFSA, 2011](#)), urmat în 2011 de un raport de impact al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu ([Anon., 2011](#)).

În acest raport au fost formulate trei recomandări cheie:

1. Regulamentul a avut un impact benefic asupra bunăstării animalelor în timpul transportului, dar **există loc de îmbunătățire** a situației;
2. O **modificare** a regulamentului nu este abordarea cea mai potrivită pentru rezolvarea problemelor identificate;
3. În ceea ce privește diferența dintre cerințele legislației și dovezile științifice disponibile, Comisia consideră că aceasta este cel mai bine abordată prin **adoptarea ghidurilor de bune practici**.

Comisia Europeană a salutat elaborarea "unor orientări clare și simple pentru evaluarea capacității de transport" elaborate de grupurile de părți interesate pentru [bovine](#) în 2012, [ecvide](#) și [porci](#) în 2016. S-a considerat apoi important să se extindă această abordare pentru a aborda toate aspectele legate de bunăstarea animalelor în timpul transportului.

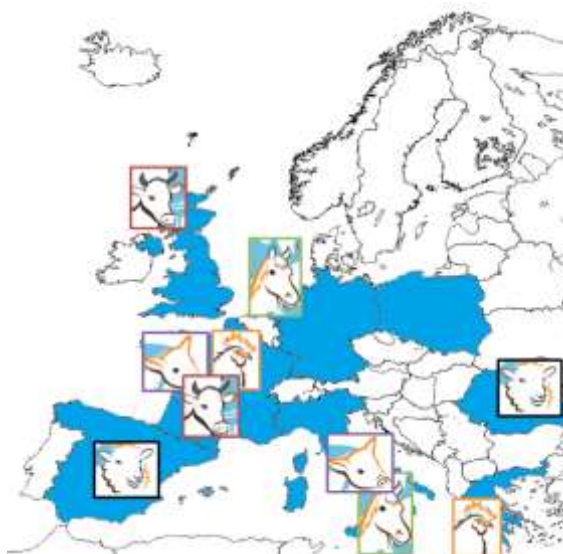
0.1 ABORDARE ȘI MULȚUMIRI

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului Ghiduri pentru Transportul Animalelor, comandat de DG SANTE în baza contractului SANCO / 2015 / G3 / SI2.701422. Proiectul a demarat la 10 mai 2015, iar **scopul său principal a fost dezvoltarea și diseminarea bunelor practici și a celor mai bune practici pentru transportul animalelor**. Fundația pentru acest ghid a fost pusă în primul an de proiect, printr-o căutare extensivă a literaturii și o prezentare generală a unui număr semnificativ de practici disponibile. Aceste informații privind practicile sugerate pot fi găsite pe site-ul web al ghidurilor pentru transportul animalelor: <http://animaltransportguides.eu/>. Există un raport pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale (porci, păsări, cai, oi și taurine). În al doilea an, aceste liste foarte largi și diverse au fost discutate și rescrise în mare măsură, pentru a dezvolta prezentele cinci Ghiduri de bune practici. Aceasta a implicat un proces intensiv de consultare a părților interesate.

Primul pas în trecerea de la colectarea de practici la un proiect al Ghidului de bune practici a fost făcut la nivelul statelor membre. Echipe formate din parteneri universitari din două țări pe specie ("**Țările Duo**") au preluat conducerea.

- ✓ Ovine: Spania și România
- ✓ Păsări: Grecia și Franța
- ✓ Porcine: Italia și Franța
- ✓ Cai: Italia și Olanda
- ✓ Taurine: Marea Britanie și Franța

Partenerii academici au identificat practici care se află la nivelul legislației UE actuale ("bune practici") și al practicilor care aspiră mai mult ("Practici mai bune decât legislația UE" sau pur și simplu "practici mai bune"). Partenerii au continuat să solicite grupurilor naționale ale părților interesate din țările lor să reflecteze asupra acestor sugestii de bune practici și de practici mai bune. Pentru a susține acest proces și pentru a ajunge la un consens, a fost utilizată o procedură iterativă Delphi de colectare de date anonimizate. Peste 100 de părți interesate au fost implicate în acest pas, reprezentând o varietate de medii. Cel mai mare număr de părți interesate au indicat că au fost agricultori (19 persoane), transportatori (27), personal de abator (13), ONG-uri (12) și autorități competente (27). La acest proces de consultare au participat, de asemenea, reprezentanți ai comerțului cu animale, ai mediului academic și ai producătorilor de vehicule. Toate discuțiile au fost purtate în limba națională a statului membru implicat. Rezultatele finale ale acestei proceduri Delphi au fost cinci "Proiecte de ghid pentru bune practici". Acestea nu au fost publicate, ci utilizate ca bază pentru ghidurile finale.

Ghidurile finale pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale au fost dezvoltate printr-o a doua rundă de construire a consensului la nivel european, cu ajutorul "grupurilor de interese". Aceste grupuri de discuții au avut o bază internațională: delegațiilor li s-a cerut să reprezinte cunoștințe, experiențe și opinii dincolo de cele ale țării lor. Tabelul 0.1 de mai jos prezintă compoziția acestor cinci grupuri de interese.

O primă serie de întâlniri a celor cinci grupuri de interese a fost organizată la sfârșitul lunii mai 2016. În cadrul acestor întâlniri, proiectele de ghiduri au fost prezentate de către partenerii academici. O foaie de parcurs pentru transformarea ghidurilor de proiect în versiunile finale actuale a fost apoi convenită cu părțile interesate. Toate grupurile de discuții au organizat reuniuni ulterioare la Bruxelles, pentru a discuta și pentru a ajunge la un consens cu privire la modul de redactare a fiecărei practici care să fie inclusă în ghidurile finale. Diferitele grupe pe specii au avut un număr diferit de întâlniri, iar ultimele au avut loc în martie 2017.

Pentru a sprijini și a ajuta la îndrumarea procesului de scriere, echipa de proiect Ghiduri de Transport al Animalelor a creat o "platformă a părților interesate". Acest grup de persoane a oferit consultanță pe parcursul primilor doi ani ai proiectului cu privire la modul de abordare a problemelor care afectează toate cele cinci ghiduri pe specii. Platforma a fost compusă din reprezentanți din 13 organizații internaționale sau grupuri de părți interesate: Uniunea Internațională a Transporturilor Rutiere (IRU), Federația Veterinară a Europei (FVE), Eurogrupul pentru animale, Copa-Cogeca, Asociația procesatorilor de păsări și comerțului cu păsări (AVEC), Organizația germană a crescătorilor de animale (ADT), Ochi pe animale, Ministerul irlandez al agriculturii, producătorul de vehicule Pezzaioli, Uniunea Europeană de Comerț cu Animale și de Comercializare a Cărnii (UECBV), Forumul european al crescătorilor de animale de fermă (EFFAB), Organizația Germană a Transportatorilor (BDT) și Ministerul Agriculturii din Grecia. Platforma s-a întrunit de 5 ori la Bruxelles timp de doi ani.

Tabelul 0.1 Componența Grupurilor Internaționale Interese, implicate în elaborarea ghidurilor finale de bună practică. Numerele indică numărul de reprezentanți pe categorii de părți interesate.

	Ovine	Păsări	Porcine	Cai	Taurine	Total
Fermieri	3	5	3	1		12
Producători de vehicule			2			2
Comercianți de animale	1				2	3
Transportatori		3	2	3	5	13
Abatoare	2	5		1		8
Veterinari oficiali		2	1	2	2	7
Oameni de știință în zootehnie	2	3	2	2	2	11
Organizații de bunăstare animală	2	3	2	4	5	16
Total	10	21	12	13	16	72

Ca parte a dezvoltării celor cinci ghiduri, grupurile de discuții și Platforma părților interesate aleg 17 domenii tematice care merită o atenție deosebită. Aceste practici au fost compilate în 17 așa-numite "**Fișe informative**", cu scopul de a rezuma și ilustra cele mai vulnerabile aspecte ale animalului. Conectate la prezentul protocol privind păsările, au fost elaborate 3 fișe informative: **Pregătirea vehiculului, șoferului și încărcării păsărilor, Pregătirea prinderii păsărilor și Pregătirea prinderii găinilor ouătoare la sfârșitul perioadei de ouat**. Aceste trei și cele legate de celelalte ghiduri sunt publicate în opt limbi europene.

The target audience for the fact sheets are farmers, drivers, local veterinarians and abattoir staff. The target audience for the Guides to Good Practice are transport organisers, competent authorities and policy makers. The Guides and the Fact Sheets can all be found on the project's website: <http://animaltransportguides.eu/>.

Publicul țintă pentru fișele informative sunt fermierii, șoferii, veterinarii locali și personalul abatorului. Publicul țintă pentru Ghidul de bune practici este organizatorii de transport,

autoritățile competente și factorii de decizie politică. Ghidurile și fișele informative pot fi găsite pe site-ul proiectului: <http://animaltransportguides.eu/>.

Dezvoltarea fișelor informative și a ghidurilor nu ar fi fost posibilă fără discuțiile extrem de constructive la nivel național și internațional cu multitudinea de grupuri interesate menționate mai sus. **Ajutorul lor în acest proces este esențial, iar autorii sunt recunoscători pentru timpul și cunoștințele cu care au contribuit la scrierea Ghidurilor.**

0.2 Scopul acestui ghid

Prezentul Ghid de Bune Practici vizează îmbunătățirea bunăstării păsărilor în timpul transportului, oferind instrumente practice pentru a îndeplini cerințele Regulamentului și pentru a furniza practici care depășesc legislația.

Prezentul document se referă în principal la practicile legate de **puii de o zi, puicute, pui de carne, găinile ouătoare** (*Gallus gallus*) și **curcile** (*Meleagris palopavo*) aflate la sfârșitul perioadei de ouat. Aceste practici se pot aplica și altor tipuri de "păsări de curte", cum ar fi rațe, găște, prepelițe și porumbei. Cu toate acestea, cititorul ar trebui să fie conștient de faptul că, dacă principiile similare rămân aplicabile, este posibil să fie necesară o adaptare datorită nevoilor specifice ale fiecărei specii.

Transportul bun este important pentru confortul și bunăstarea păsărilor. Acest ghid enumeră practicile care urmăresc să sprijine întreprinzătorii în creșterea calității transportului de animale în conformitate cu Regulamentul, limitând astfel stresul la animale și promovând bunăstarea animalelor.

Practicile din acest ghid se bazează pe cunoașterea științifică, literatură științifică, experiențe și informații de la părțile interesate. Nu se face nicio distincție de sursă, cu excepția cazului în care acest lucru este considerat relevant pentru o mai bună înțelegere sau verificare a fundamentului. Acestea pot fi folosite pentru a elabora linii directoare specifice întreprinderii sau proceduri standard de operare pentru transportatori și alte părți interesate sau ca sursă de referință pentru abordarea aspectelor legate de transport într-un mod practic și care să sprijine bunăstarea animalelor.

Acest document nu are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și nu afectează cerințele legislației UE privind transportul animalelor sau alte acte legislative relevante. Nici nu angajează Comisia Europeană. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să interpreteze în mod autoritar dreptul Uniunii. Prin urmare, cititorul este invitat să consulte acest ghid în legătură cu **dispozițiile relevante ale legislației și să facă referire, atunci când este necesar, la autoritățile competente relevante.**

0.3 Principalele zone cheie pentru bunăstarea animală în timpul transportului păsărilor

În timpul transportului, diferite aspecte sunt importante pentru a asigura confortul și bunăstarea păsărilor, care diferă atunci când transportă puii în comparație cu găinile la sfârșitul perioadei de ouat sau puii de carne.

O atenție deosebită trebuie acordată pentru a evita rănille oaselor la găinile aflate la sfârșitul perioadei de ouat, datorită condițiilor slabe de capturare și de manipulare (a se vedea 3.3 Manipularea animalelor în timpul încărcării). Deoarece curcanii sunt greu de manevrat, este esențial să îi prindem corect și cu atenție (a se vedea 3.3 Manipularea animalelor în timpul încărcării). Un alt aspect important este asigurarea bunei funcționări a sistemelor de ventilație, deoarece acestea sunt esențiale pentru a proteja păsările adulte de stresul caldura sau frig în timpul transportului, ceea ce poate avea un impact deosebit asupra găinilor cu plumaj deficitar (a se vedea 4. Călătoria). Controlul temperaturii atmosferice este, de asemenea, important pentru pui. De exemplu, hipotermia cauzată de stresul de frig datorită regimurilor de ventilație slab controlate ale "cutiilor cu pui" poate duce la mortalitate. Restricțiile de apă și hrană în timpul transportului au un impact, în special asupra păsărilor adulte. Găinile ouătoare sunt adesea transportate mai mult de 12 ore. În funcție de vreme, transportul poate fi foarte stresant pentru aceste păsări. Aceste restricții au, de asemenea, un impact negativ asupra puilor de carne, chiar dacă durata transportului este mai scurtă.

0.4 Măsurători pe animal

Scopul final al asigurării condițiilor adecvate în timpul conducerii ar trebui să fie asigurarea unei bune bunăstări, **astfel încât animalele să fie sănătoase și apte când coboară din camion** la destinație. Legislația actuală, recomandările existente privind aptitudinea de a călători, cele mai multe scheme de asigurare a calității și ghidurile actuale oferă multe sugestii cu privire la aceste condiții. Ei recomandă, de exemplu, alocarea de spațiu, frecvența și durata odihnei și cerințele privind hrana și apa pentru animale. Acest sfat se bazează pe anii de experiență sau pe o cercetare amănunțită care a identificat riscurile de bunăstare asociate abaterilor de la acest sfat.

Este important să se înțeleagă că recomandările bazate pe "**condiții**" (resursele privind camioanele sau manipularea și gestionarea animalelor de către operatori) **nu garantează neapărat bunăstare bună**: ele oferă doar sfaturi pentru a maximiza șansa ca bunăstarea animală să fie maximă. Efectul pe care condițiile le exercită asupra stării reale de bunăstare este influențat de alți factori, deoarece multe dintre condițiile (recomandate) interacționează între ele.

Măsurătorile pe animal (ABM) sunt indicatori luați direct de la animale. Ele include comportamentul, semnele clinice de boală, mortalitatea, apariția penelor etc. ABM se pot folosi înainte, în timpul și după călătorie.

Înainte de călătorie ABM ajută la evaluarea aptitudinilor animalelor pentru transport. În capitolul [2.4.2 Aptitudinea animalului pentru călătorie](#) se menționează cele mai obișnuite ABM. Un al doilea motiv util pentru a privi animalele din cuști înainte de încărcare este de a obține informații despre practicile de capturare. Are sens din punct de vedere economic să se îmbunătățească bunăstarea în timpul prinderii, iar practicile neadecvate sunt identificate de un număr mare de animale cu aripi, unghii, capete blocate, picioare strâmbe (picioare îndepărtate) sau păsări așezate pe spate ([Jacobs et al., 2016](#)). Acestea sunt semne că păsările au fost prinse brutal sau că containerele au fost stivuite incorect. Ca urmare, aceste animale vor experimenta durere sau disconfort pe parcursul călătoriei și pot chiar să moară.

În timpul transportului, evaluarea ABM este mai dificilă. Păsările de curte sunt supuse transportului în masă în cutii, containere sau cutii pentru pui, astfel încât inspecția fiecărui animal individual nu este fezabilă. Cu toate acestea, multe camioane sunt echipate cu uși laterale de acces la containerele individuale, iar unele au un pasaj în mijloc pentru a îmbunătăți fluxul de aer, ceea ce poate, de asemenea, permite șoferilor să vadă unele dintre păsările din centrul camionului ([Eyes on Animals, 2017](#)). Dacă acest pasaj nu este prezent, nu pot fi văzute păsările în mijlocul camionului. Cu toate acestea, păsările din rândurile exterioare pot fi încă văzute (asigurând, desigur, că nu se folosesc prelatele laterale). Observând păsările în timpul călătoriei, de ex. în timpul perioadelor de odihnă ale șoferului, este util să determinați dacă nu le este prea cald sau rece. Păsările care gâfâie prezintă semne de stres de căldură, în timp ce acelea care se înghesuie, prezintă semne de stres de frig. În funcție de vreme și de comportamentul păsărilor (de exemplu, gâfâială, înghesuire) șoferul poate ajusta prelatele laterale, dacă este necesar, sau poate lua alte măsuri pentru a evita bunăstarea precară și moartea.

În timpul descărcării, ABM pot fi utile pentru evaluarea calității transportului. În special, nivelul DOA (Dead on Arrivals - Mort la Sosire) va furniza informații care ar trebui utilizate pentru a îmbunătăți următoarea călătorie a transportatorului.

0.5 Structura ghidului

Transportul cuprinde un **lanț de evenimente** de la pregătire până la descărcare. Pentru a facilita utilizarea ghidului în practica zilnică, acesta va fi structurat în funcție de șase etape ale călătoriei:

1. Probleme administrative
2. Pregătirea și planificarea
3. Manipularea și încărcarea animalelor
4. Călătoria
5. Descărcarea animalelor

Etapetele 2 - 5 urmăresc activitățile de transport în ordine cronologică. Se adaugă prima "etapă" deoarece competențele tuturor părților interesate implicate sunt importante pentru

Practicile nu sunt la fel de importante în ceea ce privește impactul preconizat al acestora asupra bunăstării animalelor. Prin urmare, acest ghid sugerează domenii tematice care sunt foarte importante și domenii relevante, dar mai puțin importante. Subiectele foarte importante vor fi "încadrate" în acest ghid.

executarea aproape a tuturor activităților în timpul transportului animalelor. Fiecare etapă este subîmpărțită într-o serie de aspecte, iar pentru fiecare dintre acestea, acest ghid face trimitere la cerințele legale, urmate de "bune practici", precum și de " practici mai bune dincolo de legislația UE". Vedeți mai jos definițiile.

Versiunea digitală a acestui Ghid include cuvinte sau referințe cu așa-numitele "**hyperlink-uri**". Dacă faceți clic pe aceste linkuri (de obicei, cu "Control" + "click stânga al mouse-ului"), veți fi condus la o altă parte a acestui Ghid sau pe site-uri web, cu condiția ca cititorul să aibă acces la internet.

0.6 Lista de definiții

În scopul acestui ghid,

o "**Bunele practici**" sunt definite ca: proceduri și procese care asigură respectarea cerințelor legislației sau regulamentelor, menite să protejeze bunăstarea animalelor.

o "**Practicile mai bune dincolo de legislația UE**" sunt definite ca furnizând îndrumări suplimentare privind modul în care procedurile și operațiunile pot fi îmbunătățite pentru a depăși orice cerință minimă de bunăstare definită legal și pentru a spori statusul bunăstării animalelor în timpul perioadelor și procedurilor relevante. Acestea vor fi abreviate la "**practici mai bune**" în tot documentul

În plus față de definițiile operaționale de bune practici și de practici mai bune, prezentăm în continuare o listă a termenilor utilizați în acest ghid care ar putea necesita o descriere precisă pentru a evita confuzia.

Însoțitor	Este persoana responsabilă în mod direct de bunăstarea animalelor care le însoțește în timpul unei călătorii.
Pui de carne (broileri)	Din fermele comerciale de creștere direct la abator
Autoritatea competentă	Autoritatea centrală a unui stat membru care are competența să efectueze controale privind bunăstarea animalelor sau orice autoritate căreia aceasta i-a delegat competența respectivă.
Container	Orice ladă, cutie, recipient sau altă structură rigidă folosită pentru transportul animalelor și care nu este un mijloc de transport
Puii de o zi	<ul style="list-style-type: none"> - De la incubator la o fermă comercială (broileri) - De la incubator la o fermă comercială (curci, păsări de curte) - De la incubator la o fermă comercială de creștere (găini ouătoare) - De la incubator la o fermă de reproducție (efectiv de reproducție)

Păsări la sfârșitul perioadei de ouat	Găinile ouătoare destinate producerii de ouă de consum care sunt transportate de la fermele de producție la abator
Călătorie	întreaga operațiune de transport de la locul de plecare până la locul de destinație, inclusiv orice descărcare, cazare și încărcare care au loc la punctele intermediare în timpul călătoriei
Deținător	orice persoană fizică sau juridică, cu excepția transportatorului, care răspunde de sau manipulează animalele, fie permanent, fie temporar.
Călătorie lungă	o călătorie care depășește 8 ore, începând de la încărcarea primului animal din lot (observați că durata este cea care distinge transportul lung, și nu distanța parcursă).
Medic veterinar oficial	medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă a statului membru.
Locul de plecare	locul în care animalul este încărcat pentru prima dată într-un mijloc de transport, cu condiția ca acesta să fi fost adăpostit acolo timp de cel puțin 48 de ore înainte de ora plecării. Cu toate acestea, centrele de colectare aprobate în conformitate cu legislația veterinară comunitară pot fi considerate loc de plecare, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții (a se vedea articolul 2 r din Regulament).
Locul de destinație	locul în care un animal este descărcat dintr-un mijloc de transport și adăpostit timp de cel puțin 48 de ore înainte de plecare; sau sacrificat.
Puicuțe	Găini ouătoare pentru producerea de ouă de consum de la ferma de creștere la ferma de producție
Transportator	orice persoană fizică sau juridică care transportă animale în nume propriu sau în contul unei terțe părți.
Curci	De la fermele comerciale de creștere la abator
Vehicul	un mijloc de transport echipat cu roți, care este propulsat sau tractat.

1. PROBLEME ADMINISTRATIVE

1.1 Introducere

O serie de **documente sunt impuse de legislația UE pentru transportul animalelor vii**, care trebuie să însoțească loturile și pot fi solicitate de autoritățile competente. Fiind pregătite în mod corespunzător, documentele cerute vor preveni **întârzierile nedorite** și verificările suplimentare din partea autorităților.

În plus, **buna păstrare a înregistrărilor** reprezintă piatra de temelie a monitorizării calității; ea contribuie la transparență și susține **evaluarea calității**. Înregistrările pot fi utilizate pentru a evidenția aspectele care au funcționat bine și a identifica punctele slabe care trebuie abordate. Astfel de evaluări se pot realiza la nivelul unui eveniment unic, cum ar fi o singură călătorie, și, de asemenea, prin agregarea datelor la nivelul transporturilor multiple. Evidența este esențială pentru **menținerea și promovarea standardelor adecvate**.

Este important ca datele **să fie clare, ușor de înțeles** și ușor de înregistrat. Acestea ar trebui să poată fi evaluate în mod obiectiv și să fie justificate și proporționale cu scopurile vizate, adică bunăstarea animalelor transportate. Înregistrările nu trebuie să fie mai lungi decât este necesar și ceea ce "trebuie să știți" să prevaleze față de ceea ce este "bine să știți". Promovarea și utilizarea **înregistrărilor electronice** facilitează îndeplinirea cerințelor administrative. În plus, sinergia poate fi realizată prin conectarea înregistrărilor privind bunăstarea animalelor cu înregistrările privind sănătatea și siguranța alimentară.

Transportatorii ar trebui să poarte **documentația corespunzătoare cu ei în timpul călătoriei**. Este posibil ca aceste documente să fie verificate de autoritățile competente fie în timpul transportului, fie în orice transfer sau sosire.

În special, **certIFICATELE DE COMPETENȚĂ** trebuie să fie deținute de conducătorii auto sau de participanții responsabili pentru transportul la peste 65 km de ecvidee domestice, de animale domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină și de păsări. În statele membre ale UE, calificările specifice speciei și duratei călătoriilor implicate sunt, în principal, evaluate în mod independent.

După cum este indicat în regulament, **șoferii profesioniști** și însoțitorii trebuie să obțină **cunoștințe despre legislație** în legătură cu următoarele subiecte:

- o transportul animalelor,
- o fiziologia animală (în special nevoile de adăpare și hrană)
- o comportamentul animalelor și conceptul de stres,
- o aspecte practice ale manipulării animalelor,
- o impactul comportamentului de conducere asupra bunăstării animalelor transportate și asupra calității cărnii,
- o îngrijire de urgență pentru animale și considerente de siguranță pentru personalul care manipulează animale.

Conducătorii auto și însoțitorii trebuie să poată traduce în mod adecvat aceste cunoștințe în practică. Cunoașterea insuficientă a acestor aspecte este considerată drept principalul risc de deteriorare a bunăstării animalelor în timpul transportului.

Autoritățile competente trebuie să se asigure că cerințele din anexa IV la Regulament au fost incluse într-o **examinare teoretică a solicitanților**. Conținutul și durata cursurilor de formare, calificările profesionale care pot fi luate în considerare și tipul de examinare sunt responsabilitatea fiecărui stat membru.

1.2 Administrație

Bunele practici privind Administrația

1. Oricine transportă animale trebuie să aibă cu el **documente cu privire la mijloacele de transport** care precizează originea și proprietatea, locul de plecare, data și ora plecării, locul de destinație și durata prevăzută a călătoriei planificate.
2. În plus, ar putea fi necesar ca următoarele documente să însoțească animalele transportate în UE:
 - o **O autorizație de transport** pentru transporturi care depășesc 65 km și până la 8 ore (tip I) și peste 8 ore (tip II),
 - o **Certificarea de competență** a conducătorilor auto și a celor care însoțesc transportul de păsări,
 - o **CertIFICATELE DE SĂNĂTATE ANIMALĂ (atunci când este necesar, de exemplu, comerțul între statele membre sau atunci când se exportă către țări din afara UE)**
 - o **Informații despre lanțul alimentar** cu privire la animalele destinate sacrificării.
3. Certificatul de sănătate animală și jurnalul de călătorie se depun prin intermediul aplicației electronice TRACES.
4. Organizatorii arhivează toate înregistrările de transport, certificatele de sănătate animală și jurnalele de parcurs ale fiecărui transport, timp de cel puțin **trei ani**.

Practici mai bune privind Administrația

5. Mijloacele de transport furnizează informații despre **suprafața utilizabilă netă** pentru fiecare punte de încărcare.
6. Datele din jurnalul de călătorie sunt prezentate într-un **format electronic** care trebuie transmis autorităților competente.
7. **Categoriile de animale** din cadrul speciilor sunt indicate în partea superioară a speciilor (de exemplu pui, găini ouătoare, curci etc.).
8. Informațiile despre călătorie sunt transmise în timp real către Sistemul de Control al Comerțului și Experți (TRACES). Informațiile despre călătorie solicitate se referă la:
 - o Data și ora **încărcării primului animal** din lotul de expediere la locul de plecare
 - o Data și ora **descărcării ultimului animal** din lotul de destinație
 - o **Specia și numărul** de animale din lot
 - o Specia și numărul de animale **rănite și moarte** în timpul călătoriei
 - o Data și ora **cuplării și decuplării** remorcii. Echipamentul trebuie montat pe remorci și nu pe vehicule tractate.
 - o **Greutatea totală** estimativă a transportului la locul de plecare sau la locul încărcării transportului
 - o Data, ora și localizarea **locurilor de odihnă** sau de transfer.
9. Organizatorii transporturilor păstrează contractele de transport și jurnalele de călătorie în arhivă timp de **cel puțin 5 ani**.

1.3 COMPETENȚĂ ȘI FORMARE

În general, numai lucrătorii calificați pot realiza transportul animalelor cu un impact minim asupra bunăstării animale. Competența și experiența de lucru în lanțul de transport al animalelor permit fiecărui operator:

- Să dispună de cunoștințele necesare cu privire la **impactul** muncii lor asupra stresului, fricii și leziunilor conexe ale **animalelor**
- Să cunoască **impactul** muncii lor asupra **calității cărnii** animalelor transportate
- Să recunoască principalele semne fiziologice pentru a **judeca starea animalelor** înainte de încărcare, în timpul fazelor de încărcare și transport și la descărcare (de exemplu, postură, nervozitate și stres etc.)
- Să adapteze călătoria la condițiile specifice (sensibilitatea variabilă a raselor transportate la stres și mortalitate, condițiile meteorologice, evenimente care pot apărea în timpul călătoriei)
- Să cunoască regulile de **biosecuritate**.

Bunele practici privind Competența și formarea profesională

10. Operatorii de transport ar trebui să se asigure că persoanele care manipulează efectivele de animale au o înțelegere de bază, dar detaliată, a comportamentului și a nevoilor fizice ale animalelor. Pentru o imagine de ansamblu a nevoilor biologice ale păsărilor în timpul călătoriilor, a se vedea [Capitolul 2.4 Pregătirea animalelor](#).

11. Formatorii ar trebui să imprime deținătorilor **efectele potențiale ale acțiunilor lor** asupra animalelor pentru care sunt responsabili.
12. Operatorii de transport trebuie să se asigure că există un **angajament pentru o manipulare adecvată** de către toți, de sus în jos, implicați în transportul animalelor.
13. Operatorii de transport ar trebui să asigure conformitatea cu programul minim legal de formare cerut pentru Certificatele de Competență în Europa, în conformitate cu Regulamentul și cu cerințele naționale dacă acestea există.

Practici mai bune privind Competența și formarea profesională

14. În societatea de transport este numit un **Ofițer pentru Bunăstarea pe timpul transportului** responsabil cu pregătirea, certificatele și verificarea calității transportului.
15. **Capacitățile** practice ale transportatorului sunt **înregistrate și controlate** (de exemplu prin audituri și verificări în teren).
16. **Parametrii cheie** sunt identificați și **înregistrați** pentru a evalua calitatea transportului (de exemplu, incidența mortalității, rănilor și a oricăror măsurători pe animal ale bunăstării animale).
17. Companiile de transport ar trebui să se asigure că conducătorii auto (și deținătorii) au primit o **formare continuă și actualizată**.

1.4 RESPONSABILITĂȚI

Bunele practici privind Responsabilitățile

18. **Deținătorii și însoțitorii** (inclusiv proprietarii și administratorii) animalelor sunt responsabili pentru:
 - a) **sănătatea** generală, **bunăstarea** generală și **aptitudinea** animalelor pentru călătorie; acestea trebuie evaluate și înregistrate prin **inspecții de rutină periodice**.
 - b) asigurarea conformității cu orice certificare cerută, fie veterinară, fie de altă natură.

- c) **prezența unui deținător / îngrijitor de animale** competent pentru specia transportată pe parcursul călătoriei cu autoritatea de a lua măsuri prompte; în cazul transportului cu camioane individuale, șoferul camioanelor poate fi singurul deținător de animale în timpul călătoriei.
- d) prezența unui număr adecvat de deținători de animale în timpul încărcării.
- e) asigurarea faptului că **echipamentul și asistența veterinară** sunt furnizate corespunzător speciei și călătoriei.
19. **Agenții de afaceri** sau agenții de cumpărare / vânzare sunt responsabili pentru:
- a) selectarea **animalelor care sunt apte să călătorească**.
- b) disponibilitatea **facilităților** adecvate la începutul și la sfârșitul călătoriei pentru colectarea; încărcarea, transportul, descărcarea și reținerea animalelor, inclusiv pentru orice oprire la punctele de odihnă în timpul călătoriei și pentru situații de **urgență**.
20. În plus, **deținătorii sau îngrijitorii de animale** sunt responsabili pentru manipularea și îngrijirea umană a animalelor, în special în timpul încărcării și descărcării. Pentru a-și îndeplini responsabilitățile, ar trebui să aibă **autoritatea de a lua măsuri prompte**. În absența unui deținător de animale separat, șoferul este deținătorul de animale.
21. "**Organizatorul**" este responsabil de planificarea călătoriei pentru a asigura îngrijirea animalelor. Acesta poate fi transportatorul, proprietarul vehiculului și / sau șoferul. În special, aceștia sunt responsabili pentru:
- a) alegerea **vehiculelor corespunzătoare** pentru speciile transportate și călătorie;
- b) asigurarea disponibilității **personalului instruit** corespunzător pentru încărcarea / descărcarea animalelor;
- c) asigurarea competenței adecvate a șoferului în materie de bunăstare animală pentru specia transportată;
- d) elaborarea și menținerea la zi a unor **planuri de urgență** pentru toate tipurile de călătorii (chiar și atunci când acestea nu sunt obligatorii) pentru a aborda situațiile de urgență (inclusiv condițiile meteorologice nefavorabile);
- e) realizarea unui **plan de călătorie** pentru **toate** călătoriile (inclusiv obligatorii), care include un plan de încărcare, durata călătoriei, itinerariul și locația locurilor de odihnă;
- f) încărcarea numai a animalelor care sunt **apte să călătorească**, pentru încărcarea lor corectă în vehicul și inspecția lor în timpul călătoriei și pentru răspunsurile adecvate la problemele apărute; în cazul în care capacitatea animalului de a călători este îndoielnică, acesta ar trebui să fie examinat de un medic veterinar care este apoi responsabil pentru declararea oricărui animal inapt pentru a călători;
- g) bunăstarea animalelor în timpul transportului efectiv;
- h) **planificarea călătoriei** ar trebui să țină seama de orice diferență în ceea ce privește cerințele privind timpul de transport al animalelor și cerințele **reglementărilor sociale privind orele șoferilor** (EC 561/2006), inclusiv numărul de conducători auto necesari pentru călătoriile lungi. Acest lucru va asigura respectarea ambelor seturi de reglementări. Acest lucru se poate referi atât la timpul de odihnă al șoferului, cât și la timpul de odihnă al animalelor și la decizia privind numărul de conducători auto necesari pentru deplasările lungi.
22. **Administratorii facilităților** de la începutul și de la sfârșitul călătoriei și în punctele de repaus sunt responsabili pentru:
- a) punerea la dispoziție a unor **spații adecvate** pentru încărcarea, descărcarea și reținerea în siguranță a animalelor, cu apă și furaje atunci când este necesar și cu protecție împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile până la transport, vânzare sau altă utilizare (inclusiv creșterea sau sacrificarea);
- b) asigurarea unui **număr adecvat de îngrijitori de animale** pentru încărcarea, descărcarea, conducerea și reținerea animalelor într-o manieră care provoacă minimul de stres și răniri;

- c) **minimizarea** oportunităților de **transmitere a bolilor** prin acordarea unei atenții deosebite **curățării, dezinfecției**, igienei și controlului de mediu a vehiculelor și instalațiilor, precum și furnizarea de așternut curat;
- d) asigurarea unor facilități adecvate pentru a face față situațiilor de **urgentă**;
- e) asigurarea de facilități și personal competent pentru a permite **uciderea umană** a animalelor atunci când este necesar;
- f) asigurarea timpilor de odihnă adecvați și a întârzierilor minime în timpul opririlor.

Practici mai bune privind Responsabilitățile

- 23. Asigurați-vă că există **definiții clare ale responsabilităților** deținătorilor, însoțitorilor, comercianților, organizatorilor de transport, fermierilor, managerilor centrelor de colectare, șoferilor, proprietarilor de posturi de control și a personalului de la abatoare și că acestea sunt enumerate în contractul de transport și oferă o listă de control accesibilă întregului personal, inclusiv conducătorul auto sau însoțitori.
- 24. **Procedurile standard de operare** (SOP) ar trebui stabilite pentru fiecare activitate / sarcină de către agentul definit ca fiind responsabil. Acestea ar trebui să descrie **protocoale precise** privind hrănirea, adăparea, reînnoirea și înlocuirea așternutului, inspecția și monitorizarea animalelor, precum și **definirea persoanelor responsabile** pentru fiecare sarcină. SOP-urile ar trebui să fie actualizate în permanență în conformitate cu noile sfaturi și / sau orientări.

2. PLANIFICAREA ȘI PREGĂTIREA CĂLĂTORIEI

2.1 Introducere

Pregătirea și planificarea bună pentru transportul oilor este una dintre cele mai importante etape ale călătoriei. Este cheia succesului în ceea ce privește transportul animalelor, respectarea legislației, a celor mai bune practici și a standardelor înalte de bunăstare a animalelor și de beneficii economice. **O bună planificare promovează bună execuție a transportului** și este necesară pentru a minimiza riscul ca implicarea diferitelor părți să fie slab sincronizată. Complexitatea întregului proces de transport al animalelor necesită o **integrare bine structurată a fiecărei activități**, în funcție de seturile definite de obiective, responsabilități și sarcini de monitorizare. **Anticiparea evenimentelor** și a problemelor neașteptate și **furnizarea de planuri de urgență** care să completeze procedurile de operare standard bine definite sunt esențiale. Pe lângă preocupările imediate privind bunăstarea animalelor, planificarea ar trebui să includă considerente de sănătate animală (biosecuritate), aspecte legate de sănătatea și siguranța oamenilor și consecințele economice.

Din punct de vedere al bunăstării animalelor, etapa de "pregătire și planificare" include următoarele aspecte:

- Planificarea călătoriei
- Pregătirea vehiculului
- Pregătiri legate de animal

Aceste aspecte sunt descrise în paragrafele de mai jos.

2.2 Planificarea călătoriei

Călătoria trebuie să fie **cât mai lină și mai rapidă posibil** pentru a limita expunerea la stresul de transport. Acesta trebuie planificată cu atenție pentru a asigura condițiile de bunăstare a ovinelor pe întreaga durată a transportului. Ca parte a planificării fiecărei călătorii, se vor lua măsuri pentru a **gestiona orice întârziere**, defecțiune sau alte situații de urgență pentru a reduce la minim riscurile de deteriorare a bunăstării în timpul transportului.

Călătoria va fi **planificată și pregătită cu atenție** după anunțarea de către fermier sau comerciant a datei și locului de plecare și a destinației către clientul final. Planurile de călătorie includ aranjamente scrise privind locurile de pornire și descărcare, planurile de urgență și detalii privind foile de transport sau aranjamentele care există pentru opririle de odihnă, în special pentru deplasările lungi.

Acestea includ în special:

- **Descrierea rutei de călătorie** și estimarea duratei acesteia
- Analiza previziunilor **meteorologice**
- Alegerea **societății de transport** și a camioanelor (de exemplu, tipul I sau II) și / sau navei, în funcție de durata și condițiile meteorologice, numărul și categoriile de animale, respectiv oile de reproducție, miei, animalele reformate Rezervarea pentru descărcarea și **odihna animalelor în posturile de control** atunci când este cazul,

- Un **plan de urgență**
- **Numărul planificat de șoferi**
- Asigurarea că **camionul este pregătit** la locul și ora stabilită pentru plecare.

2.2.1 Durata călătoriei

Durata călătoriei are un impact clar asupra bunăstării animalelor și este direct legată de durata de post a păsărilor. Durata călătoriei (inclusive etapele de încărcare și descărcare) trebuie estimată corect pentru a se asigura că perioada de deprivare de furaje va fi cât mai scurtă posibil.

Capitolul V din Regulamentul nr. 1/2005 prevede că păsările domestice pot fi transportate fără hrană și apă până la 12 ore, fără a lua în considerare timpul de încărcare și descărcare sau 24 de ore pentru pui (cu condiția ca parcursul să se încheie în decurs de 72 de ore de la ecloziune).

Bunele practici privind durata călătoriei

25. Scopul tuturor celor implicați în procesul de programare (producător, transportator, director de achiziție și expeditor) **este de a minimiza timpul** și de a optimiza confortul pentru păsări atunci când rămân într-o remorcă.
26. Șoferul trebuie să conducă cu atenție și lin. **Alege drumul optim luând în considerare distanța, vremea, calitatea drumurilor și posibilele dificultăți rutiere** (de exemplu, blocaj de trafic, lucrări la drumuri).
27. Dacă minimizarea timpului petrecut de păsări într-o remorcă nu este posibilă pentru călătoriile lungi de la fermă la sacrificare în condiții meteorologice extreme (calde sau reci), atunci **operațiunile de capturare ar trebui efectuate în timpul nopții**.
28. Este esențială comunicarea eficientă între conducătorul auto și persoanele responsabile cu încărcarea și descărcarea în locurile de plecare și de destinație; aceștia trebuie să-și împărtășească în prealabil numărul de telefon și adresa de e-mail pentru a putea comunica cu **promptitudine eventualele modificări** ale programului de transport programat înainte și în timpul călătoriei. De exemplu, abatorul este informat cu privire la ora sosirii și despre orice întârziere în timpul transportului. Timpul de așteptare la abator poate fi astfel redus.

Practici mai bune privind durata călătoriei

29. Puii de carne și curcile destinate sacrificării, puicuțele și găini ouătoare din fermele comerciale de ouă **nu ar trebui să fie ținute în containere mai mult de 6 ore** la abator.
30. În măsura în care este posibil, atunci când călătoria este mai lungă de 9/10 ore, **planificați să aveți 2 conducători auto pentru a evita ca pauzele lungi să fie în concordanță cu practica 32**.
31. Cu excepția puilor de o zi în care camionul este încălzit și ventilat, organizatorul de transport trebuie **să evite deplasarea în timpul perioadelor fierbinți ale zilei** planificând călătoria pentru a profita de condițiile mai reci, de ex. noaptea.
32. În măsura posibilului, organizatorul transporturilor ar trebui să **evite traficul rutier** în zonele urbane construite.

2.2.2 Planurile de urgență

Scopul principal al transportatorului este livrarea animalelor în timp util și în bune condiții de bunăstare, în ciuda riscurilor de întârziere pe șosea. Pot apărea urgențe chiar și atunci când a avut loc o pregătire și o planificare optimă. **Planul de urgență urmărește să ajute șoferul și compania de transport să asigure securitatea și bunăstarea animalelor în caz de urgență.** Regulamentul reglementează aceste cerințe pentru autorizația transportatorilor de lungă durată, dar acestea sunt, de asemenea, utile pentru deplasările pe distanțe scurte. Planurile de urgență sunt cele mai utile atunci când sunt instruite și actualizate în mod regulat de către transportator. Acestea ar trebui să răspundă la 4 întrebări: ce **riscuri potențiale** pot provoca o urgență, **ce se poate face** atunci când acestea apar, **cine urmează să facă ce** și **cum vor fi întreprinse acțiunile atenuante**. Fiind pregătit, transportatorul va fi capabil să răspundă într-o manieră eficientă și să reducă impactul unei întârzieri sau a unui accident asupra animalelor. Figura 2.1 oferă un exemplu preluat din [Ghidul Practic pentru Evaluarea Aptitudinii pentru Transport a Evidelor \(2016\)](#).

Annex III – Example of UK contingency plan

Council Regulation (EC) 1/2005
Contingency Plan Template For Type 2 Transporters

Please complete this Contingency Plan and submit to the following address with your application form for a Type 2 Transporter Authorisation:

This generic Contingency Plan is to be completed by the Transporter.

Section 1 – Contact Details

Name of Transporter

Address:

Contact Telephone Number Email Address

Section 2 – In case of an emergency:

- 1 Who is your nominated vehicle breakdown/recovery company?
- 2 What action will you take in the event of a traffic accident, road closure or weather conditions delay your journey?
- 3 What action will you take if the ferry/shuttle service has been suspended?
- 4 What action will you take in the event that your vehicle suffers an irreparable breakdown?
- 5 What action will you take if any animal(s) become ill during the journey?
- 6 What action will you take if any animal(s) needs to be euthanised?
- 7 What action will you take in the event that you encounter extreme temperatures (either hot or cold) during the journey?
- 8 What action will you take if there is confirmation of a Notifiable Disease in an area you're travelling through?

Transporter Signature

Name in BLOCK LETTERS Date

Figura 2.1. Structura unui plan de urgență (așa cum este prezentat în Ghidul practic pentru evaluarea aptitudinii pentru transport a ecvidelor, 2016)

Bunele practici privind planurile de urgență

33. În cazul în care se **produce o întârziere**, bunăstarea și siguranța animalelor trebuie să fie considerate în orice moment primordiale. Este responsabilitatea conducătorului auto de a menține animalele confortabile și în condiții de siguranță și de a se asigura că timpul de călătorie este redus la minimum.
34. Conducătorul auto trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a minimiza întârzierea și pentru a asigura că **apa, umbra într-o zi fierbinte și o ventilație adecvată sunt disponibile**.
35. Dacă este necesar, **șoferul ar trebui să solicite ajutorul poliției** pentru ca deplasarea să poată continua cât mai curând posibil în timpul unei perioade lungi de blocare a traficului (adică dacă drumul este închis din cauza unui accident).
36. În cazul unei **defecțiuni mecanice** a vehiculului, ar trebui determinată natura defecțiunii și ar trebui să se estimeze durata lucrărilor de reparații. În cazul în care reparațiile nu pot avea loc la locul defectării sau vor dura o perioadă mai lungă de timp, vor fi necesare **măsuri pentru un alt vehicul**.

37. În vehicul trebuie să existe un plan de urgență. Un exemplu este prezentat în figura 2.1. Planul trebuie să fie cunoscut și înțeles de toți cei implicați în transportul animalelor în timpul oricărei călătorii. Trebuie să descrie cum să se ocupe de incidente și întârzieri neprevăzute pentru a se asigura că animalele nu suferă un prejudiciu semnificativ. Întârzierile pot fi cauzate de condițiile meteorologice, de trafic, accidente, construcții de drumuri, defecțiuni mecanice sau închiderea întreprinderilor. Planul de intervenție trebuie să includă, printre altele, prevederea de facilități pentru menținerea animalelor în situații de urgență.

38. În situații de urgență, planul de urgență este activat de conducătorul auto și / sau de transportator, oricare ar fi fost prima dată conștient de situația de urgență.
39. Planul de urgență trebuie să **includă următoarele elemente**:
 - a. Soluții privind modul în care poate fi organizat un contact constant între transportator și șofer / șoferi.
 - b. Soluții privind modul în care se poate garanta un **contact cu autoritățile** (polițiști / veterinari).
 - c. O listă cu **numerele de telefon de contact** ale tuturor părților implicate,
 - d. Soluții privind modul în care pot fi organizate **servicii de depanare locală**, cum poate fi organizată preluarea transportului (înlocuitori).
 - e. Soluții pentru a **efectua reparații** în caz de deteriorare a vehiculului,
 - f. Soluții pentru **descărcarea animalelor** în caz de urgență sau de întârziere: **locurile în care pot fi descărcate animalele** sunt identificate pe tot traseul planificat și aceste informații sunt disponibile imediat conducătorului auto,
 - g. Soluții privind modul în care pot fi organizate furnizarea de **apă, furaje și așternut** pentru animale în cazul întârzierilor neprevăzute (de exemplu la trecerile de frontieră).

- h. **Alte aspecte** necesare pentru a asigura că animalele nu suferă un prejudiciu semnificativ ca urmare a întârzierilor în timpul transportului.
40. **Animalele se pot răni** în timpul transportului și poate fi necesar să se omoare un animal înainte de a ajunge la destinație pentru a împiedica animalul să îndure mai multă durere sau suferință. Prin urmare, transportatorul ar trebui să aibă la dispoziție datele de **contact ale unui medic veterinar** sau a de la unui om abator licențiat competent în uciderea umană în locații de-a lungul călătoriei sau la destinație.
41. Numai conducătorii auto sau însoțitorii care au un certificat de competență și care au beneficiat de o formare specifică în domeniul îngrijirii de urgență a animalelor **pot avea grijă de animalele rănite** în timpul transportului.
42. Pentru puii de o zi, în cazul penelor de motor, organizați un alt camion destinat transportului acestei categorii de animale pentru reîncărcare.

Practici mai bune privind planurile de urgență

43. De asemenea, trebuie elaborat și pus în aplicare un plan de urgență pentru **transporturi scurte în termen de maximum 8 ore**.
44. Pentru a fi pregătiți corespunzător pentru un accident, fiecare vehicul de transport trebuie să conțină următoarele:
- Fișă de contact de urgență** cu numere de telefon de 24 de ore pentru expediere, punct de destinație și autorități locale competente, medici veterinari disponibili, servicii de urgență, operatori de instalații de urgență și companii de asigurări
 - Dispozitive de **avertizare de urgență** (de exemplu rechetă de semnalizare, triunghiuri de urgență) în conformitate cu cerințele europene
 - Camera** foto / telefon mobil.
 - Fișa cu informații** despre accidente.
 - Fișa de polițe privind accidentele de companie** / procedurile standard de operare.
 - Stingător de incendiu**.
 - Kitul de reținere** sau curățare a scurgerilor.
45. Transportatorul ar trebui să **monitorizeze constant confortul și starea animalelor** în orice întârziere. Pentru puicute și păsările destinate abatorizării, în timpul întârzierii **un șofer trebuie să verifice păsările** să observe semne de gâfâit și să ia măsuri adecvate de remediere.
46. Transportatorul, în caz de întârziere, ar trebui să **contacteze persoanele de contact de la origine și / sau de la destinație** pentru a le informa despre natura întârzierii și pentru a stabili cel mai bun plan de acțiune pentru ei înșiși și pentru bunăstarea animalelor.
47. Trebuie să existe dispoziții pentru un **acces convenabil și simplu în caz de urgență** pentru vehicule, pentru a facilita inspecția ovinelor și acordarea de asistență animalelor aflate în dificultate.
48. Procedurile de urgență sunt **periodic testate** și discutate cu personalul prin intermediul auditurilor interne și modificate după cum este necesar.
49. Echipamentele păstrate pentru **eutanasia de urgență** sunt bine întreținute și pot fi operate eficient; au fost păstrate înregistrările documentate de instruire și întreținere a echipamentului.
50. Informațiile privind transportul animalelor (inclusiv problemele legate de situații de urgență) sunt **împărtășite între transportatori**, iar ceea ce funcționează sau nu funcționează este evaluat în mod regulat.

51. Pentru puii de o zi supuși riscului de stres de căldură în circumstanțe de umiditate scăzută, **trebuie pulverizată apă pe pardoseala** camionului.
52. În caz de pană de motor atunci când se transportă pui de o zi **trebuie să existe un generator de urgență** – astfel încât ventilatoarele să poată funcționa și să se poată controla temperatura, fluxul de aer și oxigen.

2.3 Mijloacele de transport

Autovehiculul și, mai precis, containerele vor găzdui păsările în timpul călătoriei. Există o mare varietate de camioane și containere, dar toate acestea trebuie să fie adecvate categoriilor și vârstelor păsărilor. Proiectarea și întreținerea vehiculelor trebuie să asigure siguranța animalelor și buna lor bunăstare, după cum se rezumă în figura 2.1. În plus, trebuie să se folosească alocările de spațiu și configurația perdelei adecvate condițiilor meteorologice.

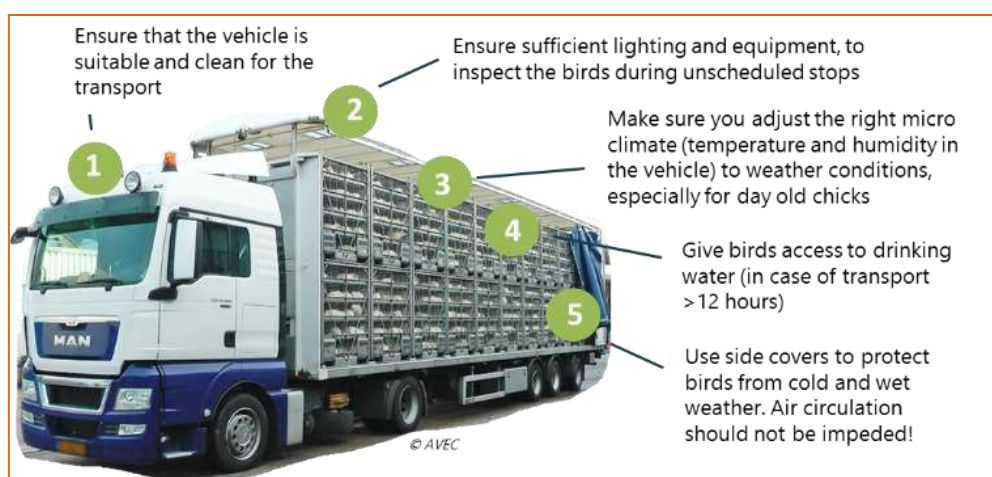

Figura 2.1 Designul și întreținerea vehiculului

1 – Asigură-te că vehiculul este potrivit și curățat pentru transport, 2 – Asigură suficientă lumină și echipamente pentru a inspecta păsările în timpul opririlor neprogramate, 3 – Asigură-te că ajustezi corespunzător microclimatul (temperatura și umiditatea din vehicul) la condițiile de vreme, în special pentru puii de o zi, 4 – Permite accesul păsărilor la apă de băut (în cazul transporturilor de peste 12 ore), 5 – Folosește prelate laterale pentru a proteja păsările de vreme rece și umedă. Circulația aerului nu trebuie împiedicată.

Când sunt transportate, păsările încearcă să-și mențină un echilibru termic optim. Cu toate acestea, **regimurile de ventilație pasivă slab controlate expun broilerii, curcile și găinile la stres de căldură sau de frig**. Pentru găinile aflate la sfârșitul perioadei de ouat, o temperatură externă mai mică de 15 °C poate provoca stres termic în vehicule deschise cu ventilație pasivă.

Dimpotrivă, puii sunt transportați în camioane închise, cu regimuri de ventilație controlate. Cu toate acestea, puii sunt uneori expuși la stres de căldură sau de frig datorită regimurilor de ventilare slab controlate ale cutiilor de pui, ceea ce poate compromite bunăstarea lor și productivitatea viitoare.

Alocarea de spațiu din containere trebuie să fie adaptată la speciile de păsări, vârstă și climă pentru a asigura confortul fizic și termic, deoarece spațiul în interiorul vehiculului afectează în mod direct condițiile de viață ale păsărilor de curte transportate. O alocare limitată de spațiu poate duce la contuzii, răniri, picioare sau aripi rupte și chiar asfixie. Cu toate acestea, găinile aflate la sfârșitul perioadei de oua au o acoperire slabă cu penaj și sunt mai susceptibile de a prezenta stres de frig dacă spațiul este prea mare. Deoarece hipotermia este chestiunea majoră pentru pui, acest risc de stres de frig îi privește, de

asemenea, atunci când alocarea de spațiu este prea mare deoarece ei nu-și pot menține temperatura.

2.3.1 Proiectarea și mentenanța vehiculului

Bunele practici privind proiectarea și mentenanța vehiculului

53. Camioanele trebuie proiectate pentru transportul animalelor. Acestea trebuie să fie **bine întreținute, curate, să funcționeze bine și să ofere protecția** păsărilor împotriva condițiilor climatice (de exemplu prelata fixată într-un mod care să permită circulația aerului și astfel încât prelata să poată fi adaptată cu ușurință la condițiile meteorologice variabile în timpul călătoriei lungi) .
54. Trebuie folosite containere solide, sigure și curate.

Figura 2.2 Folosirea de containere solide, sigure și curate

55. **Containerele deteriorate nu trebuie utilizate.** Acestea ar trebui reparate sau înlocuite.
56. Podeaua containerelor trebuie să fie proiectată astfel încât să **împiedice alunecarea păsărilor** (de exemplu, anti-alunecare) și depunerea fecalelor.
57. Vehiculul ar trebui să fie **iluminat și dotat cu echipamente** (de exemplu, scări, torță) pentru șofer să **inspecteze animalele** în timpul transportului la orice oprire.
58. **Paravane laterale trebuie folosite în caz de vreme rece**, în special pentru păsările din spatele vehiculului, care sunt mai expuse la stres de frig. Cu toate acestea, circulația aerului nu trebuie împiedicată. Aceste paravane trebuie să fie suficient de lungi pentru a proteja și păsările din primul rând.

58. Pentru călătoriile care durează mai mult de 12 ore pentru puici și păsările destinate sacrificării, camioanele trebuie să fie echipate cu hrănitoare și adăpători deplin operaționale. Toate animalele ar trebui să poată avea acces la sistemele de hrănitore și adăpători. Scurgerile de apă trebuie prevenite deoarece pot umezi penajul păsărilor.

59. Dacă este disponibilă ventilație mecanică (de exemplu, în camioanele pentru puii de o zi), **sistemele de ventilație trebuie verificate și întreținute în mod regulat.**
60. Pentru **puii de o zi**, senzorii de temperatură și de umiditate (dacă sunt disponibili) **trebuie calibrați** conform recomandărilor producătorului camionului.
61. Pentru puii de o zi, senzorii de temperatură și de umiditate (dacă sunt disponibili) trebuie **localizați în locuri strategice** care respectă recomandările camioanelor.
62. Pentru puii de o zi, **containerele trebuie să fie asigurate corespunzător** pentru a preveni deplasarea și perturbarea păsărilor în timpul transportului.

Practici mai bune privind proiectarea și mentenanța vehicului

63. Pentru a avea acces la păsări și a le oferi îngrijiri de urgență, **containerele trebuie să aibă uși laterale de acces.**
64. **Ușile mari de acces pe partea laterală a containerelor sunt preferabile** pentru încărcarea găinilor ouătoare reformate, acestea ar trebui să aibă o dimensiune suficientă pentru a permite stivuirea containerelor înainte de încărcarea pe vehicul.
65. **Containerele trebuie îmbunătățite** cu:
 - **Uși superioare culisante;**
 - Partea inferioară continuă pentru a împiedica scoaterea ghearelor;
 - Orificiile nu sunt atât de mari, încât păsările să poată scoate capetele;
 - Sistem de închidere a containerelor fără riscuri pentru păsări.
66. Încărcătura trebuie verificată pentru **stabilitatea containerelor** și comportamentul păsărilor la fiecare oprire pe care conducătorul auto trebuie să o efectueze. Acest lucru nu ar trebui să afecteze biosecuritatea.
67. Pentru a preveni stresul de căldură - camioanele trebuie să fie echipate cu acoperișuri (figura 2.3) **care pot fi ridicate**, astfel încât aerul cald poate părăsi camionul. Aceste acoperișuri pot avea, de asemenea, ventilatoare / grile sau deschideri pentru a preveni acumularea de căldură.

Figura 2.3 Camioanele pot avea acoperișuri care se pot ridica pentru a preveni stresul de căldură.

68. Dacă este disponibilă **ventilația forțată** pentru puicute și păsările destinate sacrificării, aceasta trebuie utilizată pentru a reduce la **minimum stresul de căldură** atunci când este necesar și pentru călătoriile de 4 ore sau mai lungi. Ar trebui să existe un generator de rezervă în caz de defectare a motorului.
69. Pentru transportul puilor de pui de o zi, **senzorii de umiditate trebuie plasați** în conformitate cu cerințele specifice ale camionului. O alarmă ar trebui să pornească când concentrațiile se află în zona de pericol.
70. **Hârtie sau alte materiale adecvate trebuie așezate pe podeaua containerului** destinat puilor de o zi, dar nu pe partea inferioară a cutiilor de plastic, deoarece acest lucru poate inhiba fluxul de aer.

2.3.2 Alocarea de spațiu în vehicul

Regulamentul specifică suprafețe minime de pardoseală, după cum urmează:

Categoria	Suprafața în cm ²
Pui de o zi	21 – 25 per pui
Păsări altele decât puii de o zi (greutatea în kg)	Suprafața (în cm ² per kg)
< 1,6	180 - 200
1,6 to <3	160
3 to 5	115
5	105

Aceste cifre pot varia în funcție nu numai de greutatea și dimensiunea păsărilor, dar și de condiția lor fizică, condițiile de vreme exterioară și de durata posibilă a călătoriei.

Bunele practici privind spațiul în vehicul

71. Pentru broileri, găini ouătoare, puicuțe și curci, containerul nu **trebuie să aibă o înălțime care să permită păsărilor să stea în picioare**, deoarece acest lucru poate duce la cădere și la rănire. Înălțimea trebuie să le permită **să stea așezat confortabil**, cu capul ridicat, în timpul transportului.
72. Pentru deplasările de peste 12 ore, **animalele trebuie să aibă acces la apă** prin ajustarea înălțimii containerului, astfel încât toate să aibă acces la adăpătoarea tip suzetă.
73. **Alocarea de spațiu trebuie ajustată pentru a evita stresul termic** în cazurile de vreme fierbinte și umedă sau în condiții de vreme rece.
74. Păsările trebuie încărcate în mod omogen, **cu același număr de păsări în fiecare container**.
75. Containerele trebuie să fie bine aranjate, asigurând o circulație suficientă a aerului.
76. Pentru puii de o zi, **camionul trebuie preîncălzit** în condiții de temperatură scăzută, conform recomandărilor producătorului.

Practici mai bune privind spațiul în vehicul

77. **Fiecare companie trebuie să prevadă un prag de temperatură și de umiditate relativă** peste care trebuie să ia măsuri pentru a evita stresul termic și pentru a preveni astfel de decese la sosire (DOA). Astfel de acțiuni pot include, de exemplu, creșterea spațiului, reducerea densității în containerele plasate în locuri calde, reglarea microclimatului în interiorul camionului, transportul de noapte. Specificațiile vehiculului trebuie luate în considerare.
78. Șoferul trebuie să informeze echipa de capturare cu privire la **numărul de animale pe care trebuie să le introducă în fiecare container** pentru a respecta alocarea de spațiu pe care a calculat-o cu informațiile pe care le-a primit cu privire la greutatea și numărul de animale.

2.4 Pregătiri legate de animal

Înainte de călătorie, broilerii, curcile și găinile aflate la sfârșitul perioadei de ouat sunt supuse postului pentru a limita riscurile de contaminare în timpul procesului de sacrificare și pentru a reduce producția de fecale în containere. Chiar dacă păsările de curte sunt de obicei tolerante la o deprivare moderată a alimentelor (în jur de 10 ore) - aceasta întotdeauna determină stres. **Stresul nu este bun pentru bunăstarea păsărilor și poate duce la o calitate slabă a cărnii** - ambele sunt motive pentru a optimiza călătoria, astfel încât păsările să nu fie supuse inaniției prea mult timp. Acest lucru este valabil mai ales pentru găinile ouătoare reformate: după câteva luni de producție de ouă, o retragere prelungită a hranei va face găinile reformate mai vulnerabile în timpul transportului. Pentru a limita timpul de retragere a hranei, **este o practică mai bună să nu se retragă hrană pentru mai mult de 24 de ore înainte de timpul de sacrificare previzionat.**

Înainte de încărcare este esențial să se evalueze **aptitudinea păsărilor pentru transport înainte de prinderea și încărcarea** acestora în recipiente. Prinderea și transportul păsărilor necorespunzătoare agravează grav condițiile dureroase existente și ar trebui evitate.

La evaluarea aptitudinii păsărilor pentru transport, principalele riscuri nu sunt aceleași pentru toate păsările. De exemplu, deoarece puii sunt verificați în mod regulat la incubatie și în timpul plasării în recipiente, riscul de încărcare a unei păsări necorespunzătoare este scăzut. Cu toate acestea, situația diferă pentru găinile aflate la sfârșitul perioadei de ouat. Pe măsură ce găinile ouătoare produc multe ouă în timpul vieții productive, oasele lor sunt slăbite, astfel că este important să se găsească găinile cu oase rupte înainte de prindere și să se manipuleze cu atenție la încărcare și descărcare. **Găinile cu oase rupte nu sunt potrivite pentru transport și trebuie să fie eutanasiate la fermă.**

Practicile de mai jos urmăresc să sublinieze ce este o pasăre inaptă pentru transport și ce să faceți cu aceste păsări.

2.4.1 Pregătirea animalelor pentru călătorie

Bunele practici privind pregătirea animalelor pentru călătorie

79. Animalele transportate la abatoare (pui de carne, curci, găini la sfârșitul perioadei de ouat) trebuie să fie supuse postului astfel încât producția de fecale să fie redusă la minimum. **Această durată de fixare nu trebuie să depășească 24 ore.** Durata depinde de timpul de transport și de timpul de așteptare la abator. În cazul călătoriilor mai scurte de 12 ore, trebuie să fie minim 4 ore înainte de plecare, pentru a minimiza fecalele care se acumulează la nivelurile inferioare.
80. **Pentru puii de carne, furajele nu trebuie retrase mai mult de 12 ore înainte de timpul de sacrificare preconizat.**
81. Apa trebuie să fie disponibilă până la începerea procedurii de prindere.

Figura 2.4 Apa trebuie să fie disponibilă până la începerea procedurii de prindere

82. Transportatorul ar trebui să cunoască numărul și greutatea păsărilor înainte de transport, pentru a regla numărul de containere și camioane. Fermierii trebuie să comunice informațiile relevante cu 48 de ore înainte de prindere.

Practici mai bune privind pregătirea animalelor pentru călătorie

83. Pentru găinile aflate la sfârșitul ouatului, la curci și la puicuțe, **furajele nu trebuie retrase mai mult de 24 de ore** înainte de timpul de sacrificare preconizat.

2.4.2 Aptitudinea animalului pentru călătorie

Bunele practici privind aptitudinea animalului pentru călătorie

84. Fermierul sau un reprezentant desemnat trebuie să **verifice starea de sănătate a animalelor prezentate pentru transport** înainte de sosirea echipajului de capturare și să supravegheze activitatea echipei de capturare pentru a evita apariția oricăror probleme datorită prinderii.
85. **Șoferul este instruit și competent să recunoască păsările necorespunzătoare.**

86. Condițiile animalelor care interzic transportul (definiția unui animal inapt pentru transport) sunt păsările:

- Cu oase rupte (aripi, picioare);
- Cu dificultăți severe de mișcare
- Cu semne clinic vizibile de boală (umflături, prolapse, emaciere)

86. Animalele inapte nu trebuie să fie încărcate și trebuie să fie **eutanasiate de către o persoană instruită fără întârziere.**
87. **Păsările umede nu trebuie transportate.** Ar trebui mai întâi să li se permită să se usuce în fermă. În caz de forță majoră (cum ar fi inundarea unei ferme), păsările umede pot fi transportate numai dacă se iau măsuri pentru a asigura un confort termic adecvat.
88. În cazul în care **animalele devin inapte** în timpul încărcării camionului (de exemplu, un teanc de containere cade jos), **acestea trebuie să fie descărcate și îngrijite.**

3. MANIPULAREA ȘI ÎNCĂRCAREA ANIMALELOR

3.1 Introducere

Fazele de captură și de încărcare sunt esențiale pentru bunăstarea păsărilor. **Calitatea defectuoasă a manipulării în timpul prinderii și încărcării poate duce la răniri, oase rupte și chiar moarte.** Practicile bune de manipulare vor reduce incidența acestor consecințe nedorite și vor aduce beneficii și altor aspecte ale producției animale, cum ar fi calitatea produsului final. Pregătirea corespunzătoare a echipajului de prindere și de încărcare este esențială pentru a realiza acest lucru. În plus, facilitățile de capturare și încărcare ar trebui proiectate astfel încât să permită manipularea rapidă și fără stres a păsărilor. Principalele puncte de atenție (abordând principalii factori de risc) ar trebui să se concentreze asupra:

- modul în care echipa de capturare **prinde păsările**;
- modul în care echipa de capturare **pune păsările în containere**;
- modul în care echipa de prindere **încarcă containerele** în vehicul;
- **echipamentul** care există pentru faza de încărcare (de exemplu mașini automate de capturare și încărcare a păsărilor, mașini de ridicare pentru a pune containerele în vehicule);
- **podeaua, lumina și suprafețele** din vehicul și fermă, care trebuie să fie adecvate atât pentru păsări, cât și pentru echipele de lucru.

Figura 3.1 Este necesară o echipă de capturare bine instruită pentru a obține cele mai bune rezultate.

3.2 Facilitățile de încărcare

Proiectarea incorectă sau întreținerea necorespunzătoare a instalațiilor și echipamentelor de încărcare și descărcare pot cauza accidente la căratul păsărilor sau în cutiile mobile, ducând la vânătăi sau la rănirea animalelor. În consecință, calitatea cărnii poate fi afectată, ducând la pierderi economice.

Bunele practici privind facilitățile de încărcare

89. **Echipamentele utilizate** în zona de încărcare trebuie bine întreținute.
90. Păsările trebuie să fie **protejate de umezeală** în orice moment și în special atunci când este frig. Încărcarea trebuie să aibă loc cât mai aproape posibil de adăpostul de păsări, protejând spațiul dintre camion și adăpostul de păsări de ploaie, de exemplu, cu o prelată.

91. Containererele trebuie **aduse cât mai aproape posibil de păsări**, de ex. prin utilizarea unui cărucior. Cu cât este mai mică distanța de cărat a păsărilor, cu atât mai bună este bunăstarea lor.

Practici mai bune privind facilitățile de încărcare

Pentru broileri, curci și păsări aflate la sfârșitul ouatului:

92. Trebuie elaborată și utilizată o **listă de verificare pentru capturarea păsărilor**, care include condițiile necesare în fermă și procedura de capturare și încărcare.
93. În cazul depopulării parțiale a păsărilor destinate sacrificării, se recomandă cu tărie **utilizarea unor pereți despărțitori**, cum ar fi prelatele sau baloții de paie, pentru a separa păsările capturate de cele rămase în adăpost. Dacă se utilizează separatoare, acestea trebuie să nu prezinte riscuri. De exemplu: nu se utilizează materiale ascuțite sau frânghii în care animalele pot rămâne blocate.

3.3 Manipularea animalelor în timpul încărcării

Principala preocupare a fazei de încărcare se referă la manipularea păsărilor de către echipa de lucru. **Manevrarea adecvată nu stresează sau lezează animalele**. Ar trebui să se asigure că transferul din fermă în containere și apoi în interiorul vehiculului se desfășoară în mod calm și deliberat.

Intrarea bruscă a mai multor persoane într-un adăpost de pui provoacă inevitabil stres și comportament de zbor. Cu cât oamenii fac mai puțin zgomot, cu atât mai puțin nervoase vor fi păsările. **Tehnica corectă de capturare și transport este importantă**. Figura 3.2 ilustrează practici mai bune de capturare pentru găinile la sfârșitul perioade de ouat și pentru puii de carne.

Figura 3.2 Ilustrarea prin fotografii a Bunelor practici mai presus de legislația UE pentru manipularea animalelor în timpul încărcării

Broilerii și curcile sunt uneori prinși mecanic. Reglarea sau întreținerea necorespunzătoare a mașinii de prindere poate fi în detrimentul bunăstării animalelor. În special atunci când **viteza de încărcare** nu este ajustată corespunzător la alte circumstanțe de încărcare, se pot produce leziuni, fracturi și supraîncărcare.

Bunele practici privind manipularea animalelor în timpul încărcării

Pentru broileri, curci, puicute și găini aflate la sfârșitul perioadei de ouat:

94. Activitățile de capturare și de încărcare ar trebui să fie efectuate fie de o **companie autorizată și licențiată, fie de persoane bine instruite**. Vă rugăm să consultați și capitolului 1.3 Responsabilități și capitolul 2.4.2 Aptitudinea animalelor pentru transport.
95. Procedura de prindere și de încărcare trebuie **planificată cu mult timp înainte**, cu numărul corect de prinzători, pentru a permite un timp suficient ca păsările să fie capturate și manevrate într-un mod profesionist și ușor (fără grabă, durata operației de prindere menținută la minim).
96. Condițiile bune de capturare ar trebui să includă:
 - **Accesul liber** la camion;
 - **Lumină albastră pe timp de noapte** sau intensitate redusă a luminii;
 - **Întreținerea corespunzătoare a tuturor echipamentelor**;
 - **Îmbrăcăminte adecvată pentru manipulanți** (de exemplu, salopete, șepci de igienă, cizme, măști de față, îmbrăcăminte pentru sănătate și siguranță);
 - **Mâini curate și dezinfectate**.

97. Echipele de capturare ar trebui să aplice comportamente bune de manevră. Ei ar trebui să se miște încet, în tăcere și în mod constant printre păsări și să evite graba. Persoanele care prind păsările trebuie să fie bine poziționate în adăpostul de păsări. Nu ar trebui să prindă animale departe de container. O atenție deosebită trebuie acordată la plasarea păsărilor la nivelul superior.

98. Păsările trebuie să fie prinse și transportate astfel încât să nu se deterioreze nici aripile nici picioarele.

99. Păsările **nu ar trebui** să fie prinse și transportate pe gât și nu ar trebui să lovească niciun obiect în timp ce sunt transportate.

100. Broilerii pot fi prinși de un picior, dar dacă trebuie să fie transportați, corpurile lor trebuie să fie susținute pentru a minimiza riscul rănilor.

101. Găinile la sfârșitul ouatului pot fi prinse de un picior dacă două picioare nu sunt practice, dar în ambele cazuri, animalele trebuie să fie susținute de piept / abdomen pentru a reduce la minimum rănilile.

102. În cazul în care broilerii sunt încărcăți manual, până la 5 pui mai mici de 2 kg pe pasăre sunt transportate într-o mână și până la 3 pui atunci când sunt mai mari de 2 kg. Cealaltă mână este utilizată pentru a susține greutatea corporală.

103. Metoda de prindere a curcilor cu mâna trebuie să țină cont de greutatea și mărimea păsărilor și să fie ajustată corespunzător. Și anume:

o Păsările care cântăresc mai puțin de 10 kg ar trebui să fie prinse și transportate de ambele picioare cu cel mult o pasăre în fiecare mână; păsările trebuie plasate una câte una în container;

o Păsările cu greutatea de 10 kg și peste ar trebui să fie prinse și transportate individual, prin prinderea umărului aripii celei mai îndepărtate de prinzător, în timp ce utilizați cealaltă mână pentru a ține ambele picioare.

104. Păsările trebuie ridicate și ținute aproape de corp și introduse cu grijă în container.

105. Operatorii responsabili de încărcarea animalelor în containere trebuie să se asigure că **numărul de animale pe container respectă cerințele legale și calculele conducătorului auto.**
106. Animalele sunt plasate în container astfel încât să se **evite stresul sau vătăările inutile.** Animalele care se află pe spate sunt readuse din nou în poziție verticală.
107. Animalele sunt **împrăștiate uniform în container, pentru a preveni sufocarea.**
108. În cazul capturilor mecanice, responsabilitatea personalului este să efectueze **verificări corecte de întreținere a mașinilor**, astfel încât să funcționeze corect în timpul întregii operațiuni de prindere. Acest lucru ar trebui să includă luarea în considerare a producătorului în ceea ce privește viteza curelei și întreținerea generală.

Figura 3.3 În caz de prindere mecanică, verifică mașinile în mod corect. Fotografie: © GTC Agricultural

109. **Păsările de curte trebuie să fie capturate mecanic de către un angajat bine instruit** în exploatarea mașinilor și are cunoștințe despre comportamentul păsărilor. Utilizarea mașinilor de prindere nu elimină responsabilitățile producătorului, ale fermierilor și ale transportatorului în ceea ce privește evaluarea capacității de transport a păsărilor.

Figura 3.4 Chiar și în timpul prinderii mecanice, întotdeauna verifică continuu capacitatea de transport a păsărilor. Fotografie: © GTC Agricultural

110. În cazul prinderii mecanice a curcilor, păsările trebuie să fie **mânate spre benzile de transport cu calm**, în grupuri mici pentru a preveni sufocarea.
111. Fiecare container trebuie să fie verificat pentru **prinderea părților corpului păsărilor**.
112. Containerele sunt **încărcate cu grijă în camion**.
- 113. Containerele nu trebuie să se încline sau să se prăbușească.**

Pentru puii de o zi:

114. Asigurați condiții bune de încărcare la incubator:
 - Trebuie purtate **haine de protecție corespunzătoare**;
 - **Cutiile trebuie închise corespunzător** pentru a evita căderea puilor de o zi
 - **Trebuie să se efectueze controale regulate în încăperea pentru a depista puii de o zi liberi**, care ar trebui să fie prinși și duși la locul potrivit

Practici mai bune privind manipularea animalelor în timpul încărcării

115. **Luminile** utilizate de echipajul de prindere ar trebui să fie **albastre**.
116. **Păsările din spatele obiectelor**, cum ar fi rafturi, cuiburi, conducte de apă sau furaje, ar trebui să fie capturate cu grijă, pentru a preveni răniile prin lovirea acestor obiecte. O mână trebuie să fie pusă pe ambele picioare, iar cealaltă trebuie să sprijine pieptul, astfel încât păsările să poată fi manipulate cu grijă fără riscuri.
117. **Toboganul ar trebui utilizat pentru a susține pieptul** găinilor la sfârșitul perioadei de ouat, deoarece acest lucru va reduce în mod semnificativ deteriorarea pieptului. Toboganele sunt foi de plastic care sunt plasate în jghebul de alimentare și care asigură o suprafață netedă înclinată pe care păsările pot aluneca din cușca îmbogățită.
118. Găinile aflate la sfârșitul ouatului ar trebui să fie **capturate individual de către ambele picioare** pentru a evita rănirea sau suferința, iar pieptul poate fi susținut de cealaltă mână în timpul îndepărtării din cușca îmbogățită sau din rafturile volierelor. Numărul de păsări transportate depinde de mărimea păsărilor, dar nu trebuie să fie depășită o **maximă de 3 păsări pe mână**.
119. Alternativ, **găinile aflate la sfârșitul ouatului pot fi prinse în poziție verticală** - în jurul aripii și pieptului - și trebuie să fie transportate maxim 2 animale o dată.
120. **Nu trebuie să se transporte mai mult de 3 pui de carne** într-o singură mână.
121. **Încărcarea curcilor trebuie efectuată cât mai ușor** cu ajutorul benzilor transportoare sau al altor mijloace similare pentru a reduce stresul de manevră al animalului. Curcile **trebuie mânate** spre zona de încărcare și, dacă este posibil, în container sau vehicul. Păsările trebuie **reținute aproape de modulele de încărcare**, ceea ce limitează distanța pe care trebuie să le ducă. Efectivele mari trebuie împărțite folosind partiții în grupuri mai mici de 50-100 de păsări (în funcție de mărimea păsărilor). Acest lucru face mai ușoară prinderea păsărilor, deoarece acestea sunt reținute într-o zonă mai mică, iar păsările pot fi reținute mai aproape de modulele care limitează distanța pe care trebuie să le transporte. Partițiile trebuie să poată fi mutate deoarece sunt deplasate de mai multe ori în timpul procesului de prindere.
122. În cazul în care curcile trebuie să fie încărcate mecanic, **mașina de transport cu bandă trebuie adusă** în adăpost cu câteva ore și, **de preferință cu câteva zile, înainte de începerea prinderii**. În acest fel, curcanii au timp să investigheze mașina și sunt mai puțin îngrijorați odată ce încărcarea începe.
123. Pentru a face păsările mai puțin ezitante să meargă spre banda transportoare, **gunoi sau paie ar trebui să fie plasate pe ea** - astfel încât să obțină un miros familiar.

4. CĂLĂTORIA

Cu cât călătoria este mai lungă, cu atât este mai mare riscul ca bunăstarea să fie afectată negativ. Confortul termic este principalul aspect al transportului animalelor, care are un impact din ce în ce mai mare asupra bunăstării pe măsură ce durata transportului crește. Dacă păsările sunt bine pregătite să călătorească și călătoria a fost bine planificată, este posibil ca acestea să ajungă la destinație într-o stare bună de bunăstare și să se poată recupera rapid după descărcare și un timp relativ scurt de odihnă.

4.1 Introducere

Transportul implică mai mulți potențiali factori de stres care ar putea afecta negativ bunăstarea animalelor. **Mediul nou și nefamiliar, restricțiile de circulație datorate legării, vibrațiile, zgomotele bruște și neobișnuite, amestecarea cu alte animale, variațiile de temperatură și umiditate, împreună cu ventilația necorespunzătoare și, adesea, restricțiile privind hrana și apa**, toate au un impact asupra stării animalelor. Impactul tuturor acestor factori asupra păsărilor este influențat de experiența păsărilor privind transportul, de starea lor fizică și de natura și durata călătoriei. **Cu cât călătoria este mai lungă**, cu atât este mai probabil ca factorii de stres să aibă **consecințe negative asupra bunăstării**. În plus, acestea sunt mai susceptibile de a afecta sănătatea animalelor, de ex. datorită susceptibilității crescute a animalelor la boli prin suprimarea imunității și nivelurile ridicate ale cortizolului. În cele din urmă, stresorii prelungiți ridică, de asemenea, preocupări economice legate de pierderile în greutate, DOA (Mort la Sosire - Dead On Arrival) și calitatea redusă a cărnii (vânătăi, carne PSE-Pale Soft Exudative și DFD - Dark Firm Dry meat).

Figura 4.1 Transportul implică mai mulți stresori potențiali, cum ar fi mediul nou și nefamiliar. Fotografia: © AVEC

Șoferul (și toți însoțitorii) au responsabilitatea exclusivă pentru bunăstarea animalelor de pe șosea și, astfel, joacă un rol crucial în această etapă a transportului. Aceștia nu numai că operează vehiculul, dar monitorizează și îngrijesc animalele și rezolvă situațiile de urgență în cazul în care acestea apar.

Este important să controlați condițiile din interiorul vehiculului pentru a evita situațiile nedorite care pot afecta starea de sănătate a păsărilor. Principalii factori care reduc riscul de rănire și de bunăstare slabă includ:

- modul în care **cuștile sunt puse în interiorul vehiculului**, care trebuie să fie în siguranță și confortabil pentru păsări;
- spațiul dintre rândurile de cuști;
- accesul la **hrană și apă în timpul călătoriei lungi**.

4.2 Conducerea

O conducere lină afectează profitabilitatea călătoriei în mod direct. S-a estimat că există o diferență de 20% a eficienței consumului de combustibil între condusul pe un drum plat la viteze neuniforme de până la 100 km / h în comparație cu o viteză sigură, uniformă, controlată de croazieră de 80 km / h. Aceasta din urmă este și mai confortabilă pentru animalele transportate. Astfel, există o relație bună între modul în care șoferul operează vehiculul, cantitatea de stres pe păsările de curte și, de asemenea, rentabilitatea afacerii de transport. Obiceiurile de conducere uniforme și consistente permit păsărilor să se relaxeze mai mult în timpul unei călătorii decât o conducere greoaie, neregulată. Un stil greu de conducere nu numai că crește stresul măsurabil asupra animalelor transportate, dar, de asemenea, scade semnificativ calitatea cărnii.

Bunele practici privind conducerea

124. **Șoferul conduce cu atenție și lin.** Șoferul alege cea mai bună opțiune, luând în considerare distanța, vremea, calitatea drumurilor și dificultățile de drum.
125. În timpul conducerii unui vehicul care transportă animale vii, ar trebui urmate anumite practici generale și simple:
 - **Porniți încet;**
 - **Evitați frânarea bruscă;**
 - **Luați curbele cu atenție** (în special la sensurile giratorii);
 - **Schimbați ușor viteza;**
 - **Folosiți autostrăzile** ori de câte ori este posibil, deoarece condițiile rutiere rele cresc vibrațiile în autovehicul

4.3 Apa, furajul și timpul de odihnă

Apa și alimentele sunt rareori disponibile în timpul călătoriei, datorită sistemului de recipiente separate. Regulamentul prevede ca păsările adulte să fie hrănite și adăpate atunci când călătoresc mai mult de 12 ore. Călătoriile lungi cu o durată mai mare de 12 ore se referă în special la găinile la sfârșitul perioadei de ouat. Există doar un număr limitat de abatoare care doresc să le proceseze, astfel încât acestea se deplasează adesea pe o lungă distanță. Soluțiile posibile pentru reducerea deshidratării includ utilizarea hidrogelurilor.

Pentru puii de o zi, nu există o cerință legală de a furniza apă sau hrană în timpul transportului, deoarece acestea dispun de rezervă de energie și de apă în sacul de gălbenuș. Cu toate acestea, deshidratarea și subnutriția sunt cauze majore ale morbidității și mortalității la transport. De aceea puii de o zi trebuie livrați în termen de 72 de ore de la incubatie.

O conducere lină afectează profitabilitatea călătoriei în mod direct. S-a estimat că există o diferență de 20% a eficienței consumului de combustibil între condusul pe un drum plat la viteze neuniforme de până la 100 km / h în comparație cu o viteză sigură, uniformă, controlată de croazieră de 80 km / h. Aceasta din urmă este și mai confortabilă pentru animalele transportate. Astfel, există o relație bună între modul în care șoferul operează vehiculul, cantitatea de stres pe păsările de curte și, de asemenea, rentabilitatea afacerii de transport. Obiceiurile de conducere uniforme și consistente permit păsărilor să se relaxeze mai mult în timpul unei călătorii decât o conducere greoaie, neregulată. Un stil greu de conducere nu numai că crește stresul măsurabil asupra animalelor transportate, dar, de asemenea, scade semnificativ calitatea cărnii.

Bunele practici privind apa, furajul și timpul de odihnă

126. **Pentru păsările care călătoresc mai mult de 12 ore** (fără a ține seama de încărcare și descărcare), **trebuie să se furnizeze apă și hrană sau un hidrogel** pentru broileri, puicuțe, curci și găini la sfârșitul pouatului.
127. Pentru puii de o zi, **asigurați apă sau hidrogel și furaje pentru călătorii care durează mai mult de 24 de ore.**

Practici mai bune privind apa, furajul și timpul de odihnă

128. **Opririle trebuie evitate**, în special în cele mai fierbinți ore ale zilei
129. **Păsările trebuie verificate în timpul tuturor opririlor.**
130. Pentru puicuțe și păsările trimise pentru sacrificare **în zilele calde, vehiculul trebuie să fie parcat la umbră** și poziționat perpendicular pe vânt ori de câte ori este posibil pentru a permite circulația naturală a aerului.

4.4 Urgențele

Situațiile de urgență sunt, prin definiție, neașteptate și necesită acțiuni imediate. Este important ca conducătorii auto sau alte persoane responsabile **să aibă un plan cu privire la ce să facă**, în cazul în care survine o situație de urgență. Planul trebuie să includă o serie de numere de telefon de urgență, de ex. pentru a obține asistență veterinară.

Practici mai bune privind urgențele

131. **În cazul unei defecțiuni mecanice** a capului tractor, trebuie să se determine natura defecțiunii și să se estimeze durata lucrărilor de reparații. **În cazul în care reparațiile nu pot avea loc** la locul defectării sau vor dura o perioadă mai lungă de timp, vor fi necesare **măsuri pentru un alt cap tractor**. Numeroși factori trebuie luați în considerare atunci când se stabilește cât timp pot fi lăsate în siguranță animalele pe o remorcă staționară:
- o Vremea - (de exemplu, oile se vor descurca bine pe o remorcă timp de patru ore pe vreme rece, cu umiditate scăzută. În căldura și umiditatea extremă de vară, vor experimenta stresul de căldură destul de repede);
 - o Condiția a animalelor,
 - o Vârsta animalelor,
 - o Timpul de la ultima hrănire și adăpare,
 - o Localizarea întârzierii (de ex. zona rurală vs. autostrada);
 - o Ora din zi,
 - o Siguranța animalelor în locația actuală.
132. În caz de accident transportatorul trebuie:
- a. **Apeleze numărul național de urgență** în cazul în care accidentul apare pe o șosea publică sau dacă asistența de urgență este necesară pentru un accident la fermă. Recomandați operatorului:
 - o Localizarea accidentului,
 - o Faptul că aveți animale la bord,
 - o Starea animalelor libere,
 - o Orice pericol cunoscut.
 - b. **Setați dispozitivele de avertizare de urgență** în 10 minute de la accident.
 - c. **Sunați la contactul desemnat al companiei.** Dacă compania are o listă de verificare pentru accidente, treceți prin listă. În caz contrar, informați dispecerul despre localizarea accidentului, dacă există răni, starea animalelor, poziția remorcii, numărul de vehicule implicate și dacă cei care au răspuns prima dată sunt încă la fața locului.

- d. Apelați alte persoane de contact desemnate conform protocolului companiei. Acestea ar putea include, dar nu se limitează la societățile de asigurare pentru încărcătură și vehicul și la destinație și să le furnizeze aceleași informații.
- e. Dacă capul tractor și / sau remorca sunt deteriorate și nu se pot deplasa, treceți la punctul g.
- f. Dacă daunele sunt minore, remorca nu este răsturnată și nu există vătămări, se fac fotografii și se înregistrează numele și adresele altor persoane implicate și martori.
- g. **Mânați animalele din drum** și le adunați într-o zonă cât mai departe de trafic.
- h. **Localizați setul de raportare a accidentelor și camera de fotografiat.** Faceți fotografii ale accidentului cât mai curând posibil. Fotografiile ar trebui să includă fotografii ale condițiilor rutiere, pagube ale autovehiculului, poziția remorcii, scena accidentului general, marcajele de curse, curbe, intersecții și locul în care vehiculul a părăsit drumul.
- i. Asigurați cât mai multă **protecție și confort animalelor.**
- j. Declarațiile se fac doar către autorități. Șoferul trebuie să țină cont în acest moment că el este cel mai vizibil reprezentant al companiei și al industriei și trebuie să se comporte ca atare.
- k. Când sosesc primii respondenți, transportatorul trebuie să-i informeze cu privire la detaliile accidentului, inclusiv orice leziuni umane, starea oricărui animal pierdut, orice pericole cunoscute și planul de răspuns al companiei în situații de urgență. Dacă este disponibil, transportatorul ar trebui să permită autorităților să știe dacă o remorcă de salvare a companiei și un personal de manipulare a animalelor sunt pe drum și timpul estimat de sosire. Transportatorii trebuie să respecte lanțul de comandă în orice moment.
- l. Animalele care s-au rănit în timpul transportului ar trebui să fie **omorâte uman pentru a preveni alte dureri sau suferințe.** Acest lucru este valabil în special în cazul în care este probabil să existe o întârziere inacceptabilă în tratarea sursei de durere, în care durerea este netratabilă sau în cazul în care transportul animalului ar agrava situația într-o măsură semnificativă. Un medic veterinar ar trebui sunat pentru a lua decizia și de ucide animalele în mod omenos.

5. DESCĂRCAREA ANIMALELOR

5.1 Introducere

Descărcarea începe când camionul intră în zona destinației finale și se termină când toate containerele sunt prezente pe platformă. Principalii factori de risc includ:

- **Designul zonei de descărcare**, care trebuie bine ventilat, bine luminat, curățat și dezinfectat pentru siguranța și confortul animalelor;
- **Nivelul de curățenie a vehiculului**. Vehiculele trebuie curățate și dezinfectate pentru a evita problemele legate de biosecuritate.

5.2 Organizarea zonei de descărcare

Zonele de așteptare și boxele de reținere trebuie acoperite pentru a proteja păsările de temperaturi extreme și condiții meteorologice. În special, găinile la capătul perioadei de ouat și puii de o zi pot suferi cel mai mult din aceste circumstanțe. Zona de descărcare trebuie proiectată pentru a preveni disconfortul inutil pentru păsări.

Bunele practici privind designul zonei de descărcare

Pentru broileri, curci și găini la sfârșitul ouatului:

133. **Zonele de descărcare protejate și acoperite sunt necesare** pentru a proteja păsările de temperaturile extreme și condițiile meteorologice, folosind sistemul de încălzire sau răcire, dacă este necesar

Figura 5.1 Facilitățile bine proiectate care protejează zonele de încărcare/descărcare trebuie utilizate. Fotografia: ©AVEC

Practici mai bune privind designul zonei de descărcare

134. **Ventilația suplimentară înainte de descărcare** trebuie utilizată dacă temperatura este prea mare.
135. Atunci când facilitățile nu au protecție împotriva vremii, păsările în tranzit sau în așteptarea descărcării pentru sacrificare nu pot rămâne într-un vehicul parcat mai mult de două ore. **Într-o astfel de situație este recomandabil să conduceți vehiculul pentru a permite o circulație mai bună a aerului.**
136. Locurile de parcare ar trebui să aibă copaci sau acoperișuri care să asigure umbra.

5.3 Îngrijirea animalelor după descărcare

La sosirea la destinația finală, operatorii sunt rugați să acționeze cu prudență și atenție față de păsări. Un timp de așteptare prelungit pe camion / în containere implică o perioadă suplimentară de repaus pentru păsări, ceea ce este nedorit. **Întârzierile la abator ar trebui reduse la minim.**

Bunele practici privind îngrijirea animalelor după descărcare

137. **Nivelurile de zgomot**, din toate sursele, ar trebui să fie reduse la minim în timpul descărcării.
138. Puii și puicuțele trebuie să fie asigurate cu **furaje și apă** și să fie cazate corespunzător atunci când sunt descărcate în fermă
139. Puicuțele care ajung într-un loc de creștere sau de finisare, și **care sunt necorespunzătoare**, de ex. atunci când sunt șchioape, obosite, rănite sau bolnave, trebuie **ucise uman cât mai curând posibil**.
140. La abator trebuie luate măsuri adecvate pentru a **crea un climat adecvat** pentru păsările care așteaptă. Pe vreme caldă, camionul ar trebui să fie parcat la umbră, permițând circulația aerului
141. În cazul puilor de carne, al curcilor și al găinilor la sfârșitul ouatului, în cazul în care rata de mortalitate la sosire depășește limita, **abatorul trebuie să informeze transportatorul și fermierul** care ar trebui să furnizeze informații privind condițiile de transport și de capturare.

Pentru puii de o zi:

142. Înainte de a parca camionul și înainte de descărcarea puilor de o zi, **șoferul trebuie să țină cont de temperatura și de orientarea vântului**.
143. Conducătorul auto trebuie să evite curenții în timpul descărcării, respectând **specificațiile referitoare la ventilație**
144. **Descărcarea ar trebui să aibă loc într-o manieră rapidă, dar ordonată**, cu un număr suficient de personal și într-un mediu fără fluctuații excesive de temperatură.
145. **Cutiile goale reutilizabile de pui** trebuie reîncărcate pe camion și curățate și dezinfectate la incubator înainte de a fi folosite din nou. Cutiile de pui din hârtie nu sunt reîncărcate în camion.
146. Orice mortalități și vătămări care au apărut în timpul transportului de pui **trebuie înregistrate și raportate la incubator**.

Practici mai bune privind îngrijirea animalelor după descărcare

147. Păsările rănite, păsările umede sau loturile cu un procentaj de mortalitate ridicat la sosire trebuie **separate de celelalte și sacrificate mai întâi**.
148. **Echipajele de capturare ar trebui să primească feedback** cu privire la media % de leziuni și DOA, permițându-le să compare performanța lor și să tragă concluziile
149. Dacă în orice zi **mortalitatea transporturilor depășește pragurile critice** stabilite la nivel național:
 - Transportatorul trebuie să țină o **evidență a acestei observații** pentru o evaluare suplimentară a performanței transportatorilor;
 - Trebuie să existe o **anchetă privind cauza sau cauzele de deces** de către transportator;
 - Trebuie luate fără întârziere **măsuri preventive** pentru remedierea problemei în timpul călătoriilor ulterioare.

150. Înainte de următorul transport din aceeași sursă, **toate decesele și leziunile trebuie înregistrate și raportate** la:

- Șofer
- Transportator;
- Ofițerul pentru bunăstarea păsărilor;
- Echipajul de capturare, astfel încât să îl poată compara cu procentajul mediu DOA și răniurile;
- Managerul fermei;
- Organizația în care este angajată ferma.

Pentru puii de o zi:

151. Parcați camionul cât mai aproape de ușă pentru a facilita procesul de descărcare.

152. Înălțimea de la care sunt golite cutiile puilor de o zi trebuie să fie cât mai scăzută și, în orice caz, **să nu depășească de trei ori înălțimea păsărilor**.

5.4 Biosecuritatea, curățarea și dezinfectia

Biosecuritatea este importantă în călătoriile animalelor pentru a preveni răspândirea bolilor. Stresul în timpul transportului poate, de asemenea, să aibă un impact asupra sistemului imunitar și să facă animalele mai sensibile la boli. După descărcarea animalelor, vehiculul poate transporta și răspândi agenți patogeni, prin urmare este obligatoriu să îl curățați și să îl dezinfectați după fiecare transport. Practicile de mai jos se aplică atât transporturilor scurte cât lungi.

Bunele practici privind curățarea și dezinfectia

153. Pentru păsările destinate sacrificării, camioanele și containerele trebuie **curățate și dezinfectate la fabrica de procesare înainte de a părăsi din nou**.

154. Pentru găinile și puii de o zi livrate în ferme, camioanele, cutiile reutilizabile și containerele **trebuie să fie spălate** la fața locului sau să se întoarcă la compania de transport sau la incubator pentru a fi spălate **înainte de a fi folosite din nou pentru o încărcătură următoare**.

155. Locurile de curățare și dezinfecție trebuie să **dispună de apă caldă și rece** pentru a curăța numărul maxim de camioane care pot rămâne în fiecare zi.

156. Zonele de curățare și dezinfecție trebuie să nu prezinte obstacole în interiorul unui perimetru de 2 metri în jurul camionului. Iluminarea trebuie să fie disponibilă în timpul nopții.

157. **Trebuie să se furnizeze suficientă lumină** la nivelul obiectelor care trebuie curățate.

158. Șoferul trebuie să țină o **evidență a fiecărei curățări și dezinfecții**, indicând denumirea comercială a produsului dezinfectant utilizat și dozele.

Practici mai bune privind curățarea și dezinfectia

159. Zonele de spălare a camioanelor trebuie să aibă o lungime de 25 m pentru a se adapta la camioane, **cu o pantă de 5 până la 7% pentru a scurge apa uzată în sistemul de colectare relevant**.

160. Trebuie să existe o procedură standard de operare pe camion sau în facilitățile de descărcare, care include **punctele principale necesare pentru curățarea corespunzătoare**. Aceasta include calitatea apei, programul aprobat de curățare și dezinfectare, metoda de inspecție, măsurile corective, detergentul și agenții dezinfectanți aprobați și utilizați.

REFERINȚE

Pentru lectura suplimentară, pot fi recomandate următoarele documente:

Anonymous, 2012. Livestock Welfare - decision tree, 2012 www.livestockwelfare.com/wp-content/uploads/Poultry-Decision-Tree.pdf

Anonymous, 2006. PISC report 91, Land of poultry 2nd edition / Land Transport of Poultry, Second Edition, Model Code of Practice for the Welfare of Animals, Primary Industries Ministerial Council (2006). CSIRO Publishing, Collingwood, Victoria, Australia.

Anonymous, 2012. Pratiques exemplaires recommandées en matière de soins aux animaux dans la Chaîne canadienne d'approvisionnement de volaille, du producteur au transformateur (avril 2012) http://volaillesduquebec.qc.ca/pdf/Pratiques_exemplaires_recommandees_avr2012_Fr.pdf?v=01-2013

ARMCANZ, 1998. Land Transport of Poultry. SCARM Report 65, pp. 1-13. Agriculture and Resource Management Council of Australia and New Zealand. CSIRO Publishing, Collingwood, Victoria, Australia

AVEC, 2015. European poultry transport guide, Poultry health and welfare during transport, from farm to slaughterhouse

Burton, C.H., R.T. Whyte, V.M. Allen and D.B. Tinker, 2005. Reducing microbial contamination from poultry transport crates by improved cleaning and disinfection systems based on better water use. <http://www.food.gov.uk/science/research/foodborneillness/m01prog/m01list/m01023>

Guillou, 2011. Formation convoyeurs d'animaux vivants et volailles d'un jour. Avipole Formation. <http://www.avipole-formation.fr/system/assets/files/catalogue1112.pdf>

Hubbard, 2008. Bonnes Pratiques Logistiques. <http://www.hubbardbreeders.com/fr/engagements/bien-etre-animal/>

ITAVI, 2004. Les conditions de transport des volailles en France : les pratiques actuelles et les aspect réglementaires, 2004

Knowles, T.G. and D.M. Broom, 1990. The handling and transport of broilers and spent hens. Appl. Anim. Behav. Sci., 28: 75-91, 1990.

Mitchell, M.A. and P.J. Kettlewell, 1998. Physiological stress and welfare of broiler chickens in transit: solutions not problems! Poultry science 77 (002) 1803-1814

Mitchell, M. A., P.J. Kettlewell, R.R. Hunter and A.J. Carlisle, 2001. Physiological stress response modelling - application to the broiler transport thermal environment. In: Proceedings of the 6th International Livestock Environment Symposium, Louisville, Kentucky, U.S.A., 21st-23rd May 2001. Edited by Stowell, R. R., Bucklin, R. & Bottcher, R. W. pp 550-555.

Monleon, R., 2012. Gestione della pre-macellazione dei Broilers

National Reference Centre for Animal Welfare. Protezione dei polli allevati per la produzione di carne. http://www.izsler.it/izs_bs/s2magazine/index1.jsp?idPagina=10

Perrone, V. et al, 2014. Procedure operative per la protezione degli avicoli durante il trasporto e le operazioni correlate. Manuale operativo. SIVeMP, UNAITALIA, Quaderni di Veterinaria Preventiva 04 2014

Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals (RSPCA), 2013. Welfare standards for chickens. <http://www.rspca.org.uk/ImageLocator/LocateAsset?asset=document&assetId=1232734135010&mode=prd>

Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals (RSPCA), 2012. Welfare standards for turkeys. <http://industry.freedomfood.co.uk/media/9324/turkeys.pdf>

CUM SĂ OBȚII PUBLICAȚIILE UE

Publicațiile gratuite:

- o copie:
via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- mai mult de o copie sau postere/hărți:
de la reprezentanțele Uniunii Europene (http://ec.europa.eu/represent_en.htm);
de la delegațiile din țările non-UE (http://eeas.europa.eu/delegations/index_en.htm);
prin contactarea serviciului Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_en.htm) sau sunând la 00 800 6 7 8 9 10 11 (număr fără taxare din orice parte a UE) (*).

(*) Informațiile sunt furnizate gratuit, precum și convorbirile telefonice (dar unii operatori, cutii telefonice sau hoteluri pot să vă taxeze).

Publicațiile contra cost:

- via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

doi: 10.2875/32706

ISBN: 978-92-79-87147-4